„Gazeta Lwowska“ dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 37) 50 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nro. 13. Poniedziałek 18. Stycznia 1869. Rok wydania 59.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 17. stycznia. Dzienniki tutejsze donoszą, że wszyscy pełnomocnicy mocarstw podpisali protokoł konferencyi z wyjątkiem pełnomocnika tureckiego, który oczekuje instrukcyi od swojego rządu. Rangabe oświadczył panu Lavalette, że przerwanie komunikacyi telegraficznej jest przyczyną milczenia rządu greckiego.

„Constitutionnel“ donosi, że dyplomatyczny akt konferencyi prawdopodobnie zanotyfikowany zostanie bezpośrednio do Aten, a pełnomocnik grecki Ragabe tylko w drodze półurzędowej o tem będzie zawiadomiony.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Dnia 1. marca 1869 odbędzie się w kancelaryi Wydziału krajowego we Lwowie drugie publiczne losowanie obligacyi galicyjskiej pożyczki krajowej z r. 1866, przy którem jedna z niewylosowanych seryi B. C. D. wyciągniętą zostanie.

Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 13. stycznia 1869.

Na przedstawienie gminy miasta Bolechowa nadała Rada szkolna krajowa posadę nauczyciela przy tamecznej szkole głównej opróżnioną, z płacą roczną 350 złr. a. w. zastępcy tej posady — panu Janowi Konowalcowi.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 8. stycznia 1869.

W skutek przedstawienia reprezentacyi miejskiej w Kołomyi nadała Rada szkolna krajowa opróżnioną posadę dyrygującego nauczyciela przy tamtejszej szkole głównej z płacą roczną 367 złr. 50 c. z dodatkiem 52 złr. 50 c. za prowadzenie dyrekcyi i 100 złr. na pomieszkanie, dotychczasowemu nauczycielowi tejże szkoły Grzegorzowi Kulczyckiemu, opróżnioną po nim posadę z płacą 367 złr. 50 c. Mikołajowi Dwernickiemu, dotychczasową zaś posadę tego nauczyciela z płacą 315 złr. Michałowi Chorążemu a opróżnioną po nim posadę z płacą 210 złr. dotychczasowemu zastępcy nauczyciela Janowi Stetkiewiczowi.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 9. stycznia 1869.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów 4. posiedzenia Rady szkolnej krajowej z d. 16. stycznia 1869.

1. Rada wyraża swe uznanie Radzie powiatowej w Tarnobrzegu, za gorliwość okazaną w szerzeniu oświaty ludowej przez ofiarowanie 1% dodatków do podatku wyłącznie na cele szkół ludowych w powiecie.

2. Rada przeniosła p. Jana Lipkę, dyrektora szkoły głównej w Chrzanowie, na jego żądanie, w stan spoczynku. Zupełne uwolnienie jego od obowiązków nastąpi, gdy posada ta w drodze konkursu obsadzoną zostanie.

3. Rada upoważnia p. Jakóba Pemper do utworzenia izraelickiej szkoły przygotowawczej na Kazimierzu w Krakowie.

4. Rada uchwaliła wyrazić p. radcy Herzowi osobnem pismem swe uznanie za gorliwe opiekowanie się prowizoryczną szkołą trywialną na dworcu kolei Karola Ludwika we Lwowie.

5. Rada uchwaliła znieść istniejący dotąd przy szkole żeńskiej w Tarnowie osobny oddział dla dziewcząt izraelickich i postanowiła, aby na przyszłość udzielanie nauki dziewczętom tym bez różnicy wyznania spólnie się odbywało.

Dnia 15. b. m. odbyło się 155 posiedzenie izby deputowanych Rady państwa. Na ławie ministeryalnej zasiadali Ich Excel. pp. ministrowie: Taaffe, Hasner, Berger, Herbst, Plener, Brestel.

Po przyjęciu protokołu oznajmił prezydent izbie o śmierci dep. Szabla i poświęcił jego pamięci kilka serdecznych słów, które izba powstaniem z miejsc przyjęła.

Po wydaniu kilku urlopów, odczytał sekretarz Kotz pismo sądu krajowego pragskiego, które oznajmia, że śledztwo przeciwko deput. Roser zostało zaniechane.

Minister spraw wewnętrznych przesyła projekt ustawy względem konskrypcyi. Minister sprawiedliwości przesyła znane pismo, mocą którego cofa projekt ustawy karnej.

Hanisch i towarzysze interpelują całe ministerstwo, kiedy się można spodziewać ustawy względem zaprowadzenia sądów administracyjnych.

Zastępca prezydenta ministrów hr. Taaffe odpowiada na interpelacyę względem stanowiska prawnopaństwowego Dalmacyi. Minister oświadczył, że w danym razie ministerstwo nie poczytywałoby reincorporacyi Dalmacyi za sprawę, która do ostatecznego o załatwienia swego nie potrzebuje niczego więcej tylko ustalenia warunków ze strony Dalmacyi, lecz że owszem będzie czuwać nad tem, żeby ustawa zasadnicza krajów i królestw reprezentowanych w radzie państwa w ordynacyi krajowej Dalmacyi nie była naruszoną i że rząd zawsze tylko w porozumieniu radą państwa działać będzie.

Minister Herbst odpowiedział na interpelacyę względem procedury karnej dla armii, oświadczając, że ta ustawa jeszcze na tej sesyi będzie przedłożona. Minister zapowiedział także, że projekt ustawy gminnej na tej sesyi będzie przedłożony.

Deput. Roser uprasza, żeby jego projekt względem oznaczenia czasu pracy położono na przyszłym porządku dziennym.

Naostatek przedłożono cały szereg projektów ustaw; okrom ustawy o konskrypcyi, przedłożył minister finansów ustawę o podatku zarobkowym i ustawę o podatku dochodowym osobistym, a minister sprawiedliwości ustawę o utworzeniu sądów w sprawach przemysłowych.

Przedmioty porządku dziennego, a mianowicie: traktat pocztowy z Księstwami Naddunajskiemi, ustawę względem uregulowania czasu wypowiadania najmu i ustawę względem praw hipotecznych w Tyrolu załatwiono prędko bez debaty.

Przyszłe posiedzenie we wtorek.

Prezydent ministeryum węgierskiego hr. Andrassy wybrany w Saton Abya Uyhely na deputowanego do sejmu miał tamże mowę do swoich wyborców bardzo licznie zgromadzonych, przyjętą z wzrastającym ciągle zapałem a w której ostro powstawał przeciwko opozycyi. Na cześć prezydenta ministrów urządzono pochód z wachlami i iluminacyę.

Podług najnowszych doniesień otrzymanych z Paryża można wnosić, że konferencya nie będzie się wstrzymywać z pracami swoimi przez zajście wywołane ze strony reprezentanta Grecyi i można mieć uzasadnioną nadzieję, że rokowania jej doprowadzą do pożądanego rezultatu.

„Nordd. Allg. Ztg.“ łączy z doniesieniem o toku pierwszej konferencyi w Paryżu następującą uwagę: „Reprezentant Grecyi żądał, żeby Turcya otrzymała na konferencyi podobnie jak Grecya tylko głos doradczy a nie decydujący. Obawiają się, żeby to zajście nie spowodowało odroczenie drugiego posiedzenia konferencyi, które naznaczone było na dzień 10. b. m. Ewentualnie może to być powodem do nadania całemu tokowi sprawy odmiennego zwrotu. Jest to rzeczą naturalną, że Grecya ten zarzut podniosła. Ten fakt, że Turcya miałaby być w swojej własnej sprawie niejako oskarzycielem i sędzią, podczas kiedy Grecyi wolno tylko podpisany także przez jej oskarzyciela wyrok przyjąć, sprzeciwia się o tyle słuszności, że Grecya musiała się czuć tem obrażoną. Zwracaliśmy uwagę na tę okoliczność zaraz po otrzymaniu wiadomości o tem, że konferencya zebrać się ma.“

Dzienniki londyńskie z dn. 11. b. m. wyrażają się z wielką pewnością o prawdopodobnem zakończeniu konferencyi i uważają pokój za ubezpieczony zupełnie. O współudziale w konferencyi Greków, którzy pomimo wszystkich błędów umieją się zawsze wykręcić z przykrego położenia, wspomina „Times“ z drwinami. Najlepszem zapewnieniem, że cała sprawa na drodze pokojowej będzie załatwioną — pisze „Times“ — jest brak broni, pieniędzy, wojska i kredytu, które dotkliwie dolegają Grecyi. Jej sprzymierzeńcy w Turcyi nie chcą iść z nią ręka w rękę a jej zagraniczni alianci utrzymują, że czas czynnego jej popierania jeszcze nie nadszedł. Wśród takich okoliczności będzie konferencya bardzo pouczającą. Zaproszeni reprezentanci greccy otrzymają zapewne niektóre objaśnienia o pewnych punktach prawa narodów i zapewnie wiele wiadomości o faktach, o których dotąd zadziwiająco mało wiedzieli. Z przyzwoitem zdumieniem dowiedzą się o tem, że parowce, które otrzymywały wsparcie ze skarbu państwa greckiego, wspierały czynnie powstańców kreteńskich i zapewnie z równem zdumieniem dowiedzą się, że greccy oficerowie werbowali w Grecyi wojsko dla kreteńskiego powstania. Będzie to wystarczające przekonać ich o tych faktach. Z właściwą narodowi greckiemu otwartością będą się oni starali uniewinnić te zajścia i pociągną winowajców do odpowiedzialności, Turcya zaś z zachowania się mocarstw przekona się, że powtórzenie się podobnych sporów nie będzie mogło prędko nastąpić i zgodzi się dlatego na pokój.

Mówiąc o konferencyi urzędowa „Turquie“ wspomina, że kwestya oryentalna wstąpiła w nową fazę. Ulegając żądaniu mocarstw zachodnich, Turcya przystała na konferencyę ale przez to nie odstąpiła bynajmniej od swoich postanowień wyrzeczonych w ultimatum, lecz okazała tylko swoją powolność i chciała dać dowód, że nie lęka się wytoczyć sprawę swoją przed sądem reprezentantów Europy. W dalszym ciągu „Turquie“ powołuje się na artykuły w dziennikach sprzyjających Grecyi jak „Journal des Debats“, które udzielają Grekom zbawienną radę, aby uczyniły zadość słusznym żądaniom Turcyi i sądzi, że Grecy powinniby porzucić tradycye z czasów Temistoklesa i Leonidasa i uznać swoją niesłuszność.

„Journal officiel“ donosi, że d. 15. b. m. odbyło się czwarte posiedzenie konferencyi, a dnia 16. odbyć się miało piąte. „Constitutionnel“ dowiaduje się, że na czwartem posiedzeniu, które trzy godziny trwało, wzięły obrady zwrot stanowczy i bardzo zadowalniający. Zrobiono znaczny krok ku pożądanemu rozwiązaniu. Wszystko pozwala tedy wnosić, że piąte posiedzenie będzie ostatniem i reprezentanci ukończą dzieło pojednania, które cała Europa z zadowoleniem powita.

Ukazem z dnia 15. (27.) grudnia 1867 r. do Senatu rządzącego zaprowadzone zostają w Królestwie Polskiem podatki od włościan dwoistego rodzaju: podymny i gruntowy. Ukaz tem mówi:

„Zwróciwszy uwagę na konieczność regularniejszego urządzenia i równomierniejszego rozkładu

stałych podatków państwowych opłacanych przez włościan w guberniach: warszawskiej, kaliskiej, kieleckiej, łomżyńskiej, lubelskiej, piotrkowskiej, płockiej, radomskiej, suwalskiej i siedleckiej, szczególne o tem staranie poruczyliśmy komitetowi urządzającemu.

Obecnie zatwierdzilismy ułożoną na wskazanych przez nas zasadach i roztrząśniętą w komitecie do spraw Królestwa Polskiego ustawę, na mocy której stałe podatki państwowe od włościan wspomnionych gubernii: podymne z opłatą szarwarkową, kontyngens liwerunkowy i podatek gruntowy, łączą się w dwie opłaty: podatek podymny od osad włościańskich i podatek gruntowy od gruntów włościańskich. Przesyłając tę ustawę do rządzącego senatu, rozkazujemy:

1) Zatwierdzoną przez nas ustawę o podatku podymnym od osad włościańskich i podatku gruntowym od gruntów włościańskich, wprowadzić w wykonanie od 1. stycznia 1869 r.

2) Rozporządzenia co do wprowadzenia w wykonanie tej ustawy poruczyć ministrowi finansów, pozostawiając mu zaopatrzenie miejscowych władz finansowych w potrzebne w tym przedmiocie wskazówki i instrukcye.

Senat rządzący nie zaniedba, dla wykonania niniejszego naszego ukazu wydać należytych rozporządzeń."

Do ukazu tego załączoną jest ustawa o poborze obu tych podatków, która stanowi, że od posiadłości włościańskiej opłaca się podymne ze wszystkich domów oprócz wyłączonych czasowo. Osady włościańskie dzielą się pod względem podymnego na dwa rodzaje: które posiadają najmniej 15 morgów roli uprawnej, płacą 4 ruble rocznie; te, które posiadają od 3 do 15 morgów, płacą 2 ruble; te, które mają mniej niż 3 morgi, płacą rubla.

Podatek gruntowy dzieli się na zasadniczy i dodatkowy. Pierwszy oblicza się stosownie do rozległości i jakości gruntów; drugi wynosi na ten raz połowę wszystkich podatków gruntowych opłacanych w Królestwie Polskiem, i będzie rozłożony między kontrybuentów w ten sposób, że podatek na każdą gminę naznaczony, rozłożony będzie między miejscowych włościan w gminnem zebraniu.

Uwolnione są od podatku gruntowego grunta zajęte pod kościoły, cmentarze, szkoły, zakłady publiczne i dobroczynne, tudzież nieużytki, jak piaski, bagniska, drogi, wygony itd.

Podatek gruntowy oznaczony jest według tabeli, która dołączoną będzie do ustawy, i obowiązywać ma na lat pięć, po upływie których nastąpi nowa klasyfikacya gruntów. Ustawa oznacza wysokość, po za którą grunta pewnej kategoryi i domy właścicieli tych gruntów nie mogą być okładane podatkiem; następnie mieści w sobie przepisy co do zażaleń na niesłuszny rozkład podatków.

Niektóre dzienniki angielskie, rozbierając dalej kwestyę utrzymania albo odstąpienia Gibraltaru, zwracają dalej uwagę na potrzebę umieszczenia stacyi węgla marynarki angielskiej na wypadek wojny w miejscach owarowanych, gdyż w przeciwnym razie najsilniejsza blokada przez szybki i silny atak na skład węgli mogłaby być przerwaną. „Daily News" wychodząc także z tego stanowiska ograniczają się tylko na Helgoland, która w razie wojny musiałaby być punktem oparcia dla eskadry, blokującej ujście Elby i zyskałaby wielką wagę. „Jeżeli uważają i kilka innych punktów warownych na wodach europejskich za potrzebne" — pisze ten dziennik — „to należy zalecić warownie także i dla Helgolandu, któreby przynajmniej o tyle były silne, żeby mogły ochronić zapasy węgla od zagłady."

Pojednawcza polityka Gladstona poczyna już wydawać owoce w Irlandyi. Nowy irlandzki lord kanclerz O'Hayon, od tak dawnego czasu pierwszy katolik na tej posadzie sędziowskiej, zajął dnia 11. b. m. po raz pierwszy miejsce na ławie sędziowskiej i powitany był radośnemi okrzykami przez zebraną licznie publiczność. Większość dzienników narodowych, które dotąd z wyuzdaną gwałtownością wszystko odrzucały, coby angielski rząd w sprawach Irlandyi zrobił, jeżeli uznanie niezależności Irlandyi i rozdzielenie unii z Anglią nie będą służyć za punkt wyjścia, występują teraz stanowczo za nowym gabinetem. Wprawdzie jest jeszcze wiele głów gorących, którzy sobie nie mogą odmówić przyjemności demonstracyi, jak np. nowoobrany Major miasta Kork, Sullivan, ale Irlandczycy sami nie przywiązują wielkiej wagi do wrzawy, którą wywołują tego rodzaju patryoci. Demonstracya, która zaszła niedawno w Kork i przy sposobności której pomieniony dygnitarz miasta w czasie przedstawienia wołał: Precz z Torysami i Oranżystami!" wydaje się jakoby tylko słabym odgłosem dawniejszych demonstracyi stronnictw. Skończyło się wszystko bez bójki a okrzyk na cześć Gladstona, wzniesiony przez Sullivana, świadczy, że nowy gabinet jest popularniejszy niż większa część dawniejszych administracyi wigoskich. Stronnicy kościoła państwa przygotowują się tymczasem do dzielnego odporu zamachu na dobra ziemskie tej instytucyi i odbywają posiedzenia, na których objawia się to samo rozdrażnienie przeciwko Gladstonowi, jakie cechuje obrady przeciwnego stronnictwa przeciwko Torysom. Centralnym punktem agitacyi protestanckich jest stowarzyszenie „Protestant defence association" w Dublinie, które to stowarzyszenie obowiązało się w tych dniach do nieprzejednanej nienawiści przeciwko Gladstonowi całym szeregiem nowych rezolucyi i rozpoczęło zbieraniem składek na utrzymanie agitacyi, która się tak korzystną okazała w Lancashire.

Dekret cesarza Napoleona z d. 30. grudnia potwierdza podpisaną w Petersburgu deklaracyę zakazującą używanie kul eksplodujących w czasie wojny.

Pierwsze posiedzenie drugiej izby włoskiej po feryach Bożego narodzenia odbyło się d. 12. b. m. i znowu nie dało dowodu szczególniejszej chęci do pracy u deputowanych włoskich. Zebrało się ich tak mało, że izba nie była zdolną do powzięcia jakiejkolwiek uchwały. „Opinione" uważa, że i tym razem pozostały bez skutku wezwania rządu, żeby po feryach liczniej się zebrać i czynności ustawodawcze przyspieszyć. Oby sobie brano przykład z Anglii, gdzie jedno wezwanie rządu i naczelników stronnictw wystarcza, żeby izba w komplecie się zebrała.

„Nazione" zbija wiadomość podaną przez kilka dzienników prowincyonalnych, jakoby dobre porozumienie pomiędzy Królem a ministerstwem włoskiem zachwiane zostało skutkiem ostatnich wypadków. Przeciwnie całe ministerstwo a szczególnie minister finansów szczycą się bezwarunkowem zaufaniem monarchy. W Bolonii unieważniono wszystkie wydane dawniej pozwolenia noszenia broni.

Jeszcze przed ponownem otwarciem drugiej izby włoskiej zapowiedział deputowany Ferrari do prezydium izby interpelacyę względem zaprowadzenia podatku od mlewa. Deputowanemu temu chodzi o zaszczyt inicyatywy w tej sprawie. „Opinione" robi uwagę, że jest to zupełnie na swojem miejscu zwracać uwagę izby na znane smutne wypadki z ostatnich dni i że dyskusya nad tem, gdyby w należytych pozostała granicach, mogłaby doprowadzić do pożądanych rezultatów i do zbadania tego pytania, czy rozporządzenia wydane przez rząd dla zapewnienia porządku i spokoju były istotnie wszędzie spowodowane okolicznościami i czy się może nie okaże potrzeba zmodyfikowania ustawy względem podatku od mlewa. Niestety jednak trzeba się obawiać, że debata przekroczy właściwe granice i przybierze charakter polityczny tak, że ostatecznie przeistoczy się w kwestyę gabinetową. Przesilenia gabinetowego jednakże obawiać się nie potrzeba. Izba ma to poczucie, że rząd musi wspierać tam, gdzie chodzi o zjednanie uszanowania ustawie, i tak prawdopodobnie czynność ustawodawcza odniesie zwycięztwo nad namiętnością stronnictw. O zajściach w prowincyach włoskich opiewają doniesienia coraz pomyślniej, a wypadki, w których ajenci publicznego bezpieczeństwa zniewoleni są uciekać się do użycia broni, stają się coraz rzadsze. O takim wypadku donoszą między innemi z Domojo, w prowincyi Arezzo, gdzie straż musiała użyć strzelb, aby się bronić przeciwko napastnikom, którzy więźniów uwolnić chcieli.

W okolicy Bononii aresztowano na prowincyi bardzo wiele osób za udział w rozruchach i spustoszeniach.

Kronika.

(Czynności Lwowskiej Rady miejskiej.) Na posiedzeniu lwowskiej Rady miejskiej w d. 14. b. m. uchwalono wybudować poddasze z wagą centymentalną około budynku wagi miejskiej, i urzędnikowi który tam funkcyonuje przydać pomocnika.

Stypendyum z fundacyi Lingera o rocznych 200 złr. nadano Mieczysławowi Wałaszkowi słuchaczowi medycyny na uniwersytecie jagiellońskim.

Następnie przystąpiono do rozpraw nad sprawozdaniem komisyi wysadzonej do ułożenia projektu budowy domów na szkoły miejskie. Komisya uznała potrzebę wystawienia 7 domów, mogących pomieścić oraz pomieszkania dla dyrektorów odnośnych szkół, i proponuje miejsce na szkołę realną tam gdzie teraz stoi budynek skarbowy pod nazwą „Składu saletrzanego" przy skarpach, który dyrekcya skarbowa przyrzekła miastu sprzedać; miejsce na gymnazyum polskie imienia Franciszka Józefa tam, gdzie obecnie jest kościół pokarmelitański na Halickiem, który musiałby być rozebranym; na szkołę wzorową główną plać kastrum. Miejsca na inne szkoły, których budowa jest mniej naglącą, będą później zaproponowane.

Wszystkie wnioski przyjęto prawie jednogłośnie i poruczono jej wypracowanie kosztorysów.

W końcu Rada uchwaliła statut funduszu pożyczkowego dla rękodzielników lwowskich religii izraelickiej, z kapitałem zakładowym 2000 złr.

(Stowarzyszenie przenajświętszego Sakramentu). Z początkiem r. 1868 zawiązało się w naszem mieście Stowarzyszenie „Przenajświętszego Sakramentu" mające na celu niesienie pomocy ubogim kościołom. Stowarzyszenie to liczy obecnie 132 członków. W ciągu tak krótkiego istnienia stowarzyszenie zaopatrzyło 13 kościołów w najpotrzebniejsze przybory, wartości 1886 złr. Dochody stowarzyszenia w r. 1868 wynosiły w gotowiźnie tylko 537 złr. ale prócz tego wpływały ofiary w szatach kościelnych, naczyniach i bieliznie kościelnej, kwiatach robionych, materyach na ornaty i t. p. Dyrektorem Stowarzyszenia jest ks. Otto Hołyński, zastępcą ks. Tomasz Stańkowski, sekretarzem ks. Jan Szymonowicz, członkami wydziału księża Zenon Lubomęski, Jan Stachow i Stanisław Puszet.

Stowarzyszenie liczy w swojem gronie także kilka osób należących do arystokracyi.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 14. b. m. w Kamieniołomie w Pasiekach skutkiem zwalenia się słupa z ziemi postawionego, zasypany został robotnik Fedko Czabon z Wrocowa i poniósł tak ciężkie uszkodzenia, że gdy go zawieziono do szpitalu, tamże natychmiast umarł. — W domu pod L. 430¹/₄ zapaliły się sadze w kominie, ogień jednak natychmiast ugaszono.

(Nadana dekoracya). Najjaśn. Pan najwyższem postanowieniem z dn. 2. b. m. pozwolił c. k. radcy legacyi Karolowi hr. Załuskiemu przyjąć i nosić pruski order orła czerwonego trzeciej klasy.

(Oświadczenie.) W kronice „Gazety Lwowskiej" z d. 15. b. m. zamieściliśmy według „Dziennika Warszawskiego doniesienie „Moskiewskich wiedomosti" o postawić się mającym w Kijowie pomniku Bohdana Chmielnickiego. Ponieważ „Czas" z dnia wczorajszego w kronice swojej, z tego iż przedrukowaliśmy tę wiadomość bez żadnych z naszej strony uwag, bierze pochop do supozycyi jakobyśmy podzielali zapatrywanie się dziennika rosyjskiego w rzeczonym artykule wyrażone, widzimy się spowodowani oświadczyć, że „Gazeta Lwowska" bynajmniej nie poczuwa się do solidarności w zdaniach z „Dziennikiem warszawskim" lub „Moskiewskiemi wiedomostiami", co zresztą każdy przyzna, ktokolwiek tendencye tych pism z duchem „Gazety Lwowskiej" bez uprzedzenia porówna.

(Pauperyzm w Londynie) rośnie w sposób przerażający. Około tysiąca miejscowych instytucyi dobroczynnych, wydaje przeszło 4 milionów funt. szter. na ubogich; drogą prywatną dochodzi rąk ubogich z górą 2,500.000 funt. szt., a ze skarbu państwa idzie na ten cel 1,200.000 funt. szt. tak, że śmiało można powiedzieć, że w Londynie na ubogich idzie rocznie 8 milionów funt. szt. (48 mil. rubli) — a jednak nędza wzrasta. W ostatnich 10ciu latach ludność Londynu powiększyła się o ¹/₄, a w tym samym czasie liczba potrzebujących wsparcia wzrosła o połowę. Stan moralny ludności jest odbiciem tego stanu materyalnego. W 1867 roku było w Londynie 8984 zbrodniarzy uwolnionych z więzień i podejrzanych; w 1868 było ich 10.342. Około 100.000 ludzi rocznie bywa uwięzionych na dłużej lub króciej, i tyleż jest dzieci bez żadnej opieki. Żeby temu stanowi rzeczy zaradzić, tworzy się nowe stowarzyszenie dobroczynne, które chce w jednę organizacyę związać wszystkie zakłady dobroczynne Londynu, dzieci pod ścisłą trzymać kontrolą, uczyć je i rozwinąć nad niemi opiekę. Chce także ścisły nadzór rozciągnąć nad wypuszczanemi z zakładów karnych; chętnych do pracy popierać, próżniakom usuwać wsparcie, i t. p.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ogłoszenie konkursu.

W wykonaniu reskryptu c. k. ministerstwa rolnictwa z 3. listopada 1868 r. l. 2423-1468, przeznaczającego z funduszów państwa roczny zasiłek pieniężny na podniesienie uprawy lnu oraz na wydoskonalenie wyprawy włókna lnianego we wschodniej części Galicyi, komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego ustanowił nagrodę w kwocie złr. 150 w. a. za napisanie najlepszej rozprawy w języku polskim, pouczającej o tej gałęzi gospodarstwa wiejskiego.

W celu zatem podania sposobności do ubiegania się o pomienioną nagrodę ogłasza się obecnie konkurs niniejszy.

Warunki do uzyskania nagrody są następujące:

1. Rzecz ma być wyłuszczona jasno, zwięźle i zrozumiale, nawet dla gospodarzy mniej wykształconych t. j. dla włościan.

2. Należy wykazać własności gleby, najodpowiedniejszej do uprawy lnu.

3. Należy wyszczególnić i dokładnie opisać wszystkie czynności czyli roboty, potrzebne do uprawiania lnu oraz do wyprawiania włókna lnianego.

4. Każda rada zawarta w rozprawie powinna być należycie uzasadnioną t. j. trzeba wykazać dowodnie: dla czego w tym lub owym razie tak a nie inaczej postępować należy.

5. Wszystkie dotąd używane sposoby roszczenia lnu i w ogólności wyprawiania włókna lnianego, powinny być opisane z osobna, przyczem wykazać należy: które z tych sposobów są przydatniejsze dla mniejszych, a które dla większych gospodarzy.

6. Jeśliby autor rozprawy zalecał w niej jakowe narzędzia lub przyrządy, ułatwiające uprawę lnu lub wyprawę włókna: natedy powinien do rozprawy dołączyć dokładne rysunki lub fotografie owych narzędzi i przyrządów.

Rękopis rozprawy przeznaczony do ubiegania się o nagrodę, powinien być zaznaczony właściwą dewizą jej autora; w dołączonej zaś do rękopisu kopercie zapieczętowanej, (opatrzonej z wierzchu tą samą dewizą należy domieścić karteczkę, na której imię i nazwisko, tudzież miejsce zamieszkania autora rozprawy dokładnie jest wyrażone.

Czas do złożenia nadmienionej rozprawy w kancelaryi c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego we Lwowie naznacza się do końca kwietnia 1869 r.

Z Rady komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego.

Lwów, dnia 9. stycznia 1869.

Wiceprezes: Jan hr. Załuski. Sekretarz: J. Grelinger-Greliński.

Ostatnia poczta.

Peszt, 16. stycznia. Liczni opozycyjni wyborcy z wszystkich tutejszych okręgów wyborczych odbyli o godzinie 2. pod prezydencyą Jokaja konferencyę, na której do jutrzejszej konferencyi opozycyi krajowej wybrani zostali członkowie opozycyjnego komitetu centralnego, tudzież po dwóch członków z każdej dzielnicy miasta.

Rozlepiono plakaty wzywające wyborców z Theresienstadtu, którzy chcą wybrać Jokaja, aby się jutro zebrali na naradę.

Paryż, 16. stycznia. „France" dowiaduje się, że deklaracya konferencyi ma poprzeć trzy pierwsze punkta ultimatum tureckiego, czwarty punkt przekazać do rozstrzygnięcia sądom, a piąty punkt uważać jako zawarty w trzech pierwszych punktach. Turcya ma oświadczyć gotowość cofnięcia ultimatum, jeżeli Grecya podzieli zapatrywanie się mocarstw na główne punkta sporu.

„Moniteur Dalloz" podaje te same doniesienia i dodaje tylko, że Turcya ma przyjąć zobowiązanie nie wypowiadania Grecyi wojny.

Korfu, 15. stycznia. Rząd grecki kupił zbudowane w Bordeaux dla rzeczypospolitej Chilijskiej dwie fregaty pancerne każda o dziesięciu działach większego kalibru za cztery miliony franków. Rząd grecki ma także układać się z jednem z obcych mocarstw względem odstąpienia fregaty drewnianej o sześćdziesięciu działach.

Dalej donoszą z Korfu, że cała armia jest skoncentrowana na granicy. Nad wzmocnieniem fortyfikacyi w Missolonghi pracują gorliwie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. stycznia.

Hotel George: Hr. Drohojewski Wład., z Turki. — Hr. Prus-Jabłonowski J, z Pacykowa. — Cichocki J., z Piwody.— Gniewosz Wł., z Kut. — Vivien J, z Poznanki. — Ward H., inż, z Londynu.

Hotel europejski: Kopystyński J., z Zadarowa.

Hotel angielski: Przybyłowski W., adw., z Stanisławowa. — Sayworonkow W., c. r. radca, z Kamieńca podolskiego. — Gorajski Wł, z Moderówki. — Obertyński K., z Udnowa. — Uleniecki J., z Woli.

Dnia 17. stycznia.

Hotel George: PP. Mönch S., c. r. pułk., z Chotina. — Br. Kapry W., z Negosztyna. — Jotko A., z Wołynia. — John G, z Hłowic. — Łodyński H, z Milatyna. — Runge E, z Kidałowic. — Skrzyński Ig., z Krosna. — Wolke J., oficer z Jarosławia.

Hotel europejski: Skrzyszewski Sew., z Sewerynki. — Szumlański M, z Krzywego.

Hotel angielski: Simonowicz P., radca, z Czerniowiec.— Hohendorf E., z Bys owa.

Hotel pod białym koniem: Lasocki S., z Polski.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. stycznia.

PP.: Leśniewicz K., c. k. pens. star. pow., do Sambora — Bardasz Izaak, c. k. lekarz pułk., do Krakowa. — Morawiecki M., c. k. not., do Złoczowa. — Hr. Drohojewski K., do Tumanowic. — Jaworski Ap., do Skwarzawy. — Morawski K., do Podhorzec. — Paprocki A., do Kisielowa. — Rubczyński Wł., do Stanina.

Dnia 17. stycznia.

PP.: Prus-Jabłonowski J., do Wiednia. — Ciemierzyński Józef, do Brzozdowic. — Gorayski W., do Moderówki. — Holzer J, do Gurowic. — Polański T., do Rudnik. — Swiżawski T, do Polski. — Tretter Hilary, do Laszek. — Sayworonkow W., c. r. radca, do Krakowa. — Olszewski M., do Rowna. — Ward H., inżynier, do Rosyi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. i 17. stycznia 1869.

Po a	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 332.26	—11.4	91.	W. sil.	9
2. god. po poł.	331.99	—13.2	81.	PdW. d.s.	2
10. god. wiecz.	334.99	—15.8	71.	„	0
7. god. zrana	''' 335.97	—16.4	77.	W. b. sł.	1
2. god po poł.	336.04	—13.0	82.	PdW. „	4
10. god. wiecz.	325.28	—13.2	42.	„ „	0

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Złote austryackie (oprócz kuponu bieżącego)

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni: płacą		Kurs ostatni: żądają	
Dnia 16. stycznia.								
Akc. gal. kol. ż. K.L.	—	—	—	—	211	50	212	25
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	174	50	175	50
„ banku hip. galic.	75	—	75	—	74	75	75	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w.a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k.	—	—	—	—	81	35	82	10
Listy z. T. kr. gal. w w. a.	77	75	77	85	77	50	78	25
Banku hip. gal.	88	25	88	25	88	—	88	40
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	68	40	68	80
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto ksiest. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	56	5	63
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	63	5	69
Napoleondor	—	—	—	—	9	57	9	67
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	67	9	80
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	83	1	88
Rubel papier. rosyjski	1	63	1	63	1	62½	1	63½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	76½	1	77½
Srebro	—	—	—	—	117	25	118	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. stycznia 1869.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien. (Za 100 zł.)	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65. —	65.20
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	71 —	71.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	74.50	75.—
Metaliki po 4½%	53.75	54.25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	182.75	183.25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	182.50	183.—
Przez. do wyl. z r. 1854	84.50	85.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	91.50	91.70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	97.50	98.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	112.40	112.60
Renty Como po 42 lir. aust.	21 —	21.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.75	88.25
Czech	91.75	92.50
Węgier	78 —	78.50
Galicyi	68.25	68.75
Siedmiogrodu	74.25	74.75
Bukowiny	68.25	68.75
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100.60	101.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	683.—	685.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	248.20	248.40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	701.—	703.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	212.75	213.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2000.—	2005.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	307.—	307.20
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	206.80	207.20
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	172 —	172.50
Kol. Kar. Lud po 200 zł. mon. konw.	211.75	212.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	175.—	175.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	548.—	550.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	pien. (za 100 zł.)	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.90	94.10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76.50	—.—
Galic. banku hyp. po 6%	87.75	88.25
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92.75	93.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	107.25	107.75

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	92.50	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.—	90.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	97.25	97.50

5. Losy.

	pien. (za sztukę.)	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	157.—	157.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.—	94.50
Poż. Tryε. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	56.—	57.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	34.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	42.—	43.—
Palfiego „ 40 „ „	33.—	33.50
Clarego „ 40 „ „	38.—	39.—
St. Genois „ 40 „ „	35.—	36.—
Windischgrätza 20 „ „	20.—	21.—
Waldsteina 20 „ „	22.—	23.—
Kegievicha „ 10 „ „	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.75	15.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	100.40	100.50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	100.40	100.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	100.75	100.85
Hamburg za 100 M. B.	88.65	88.75
Londyn za 10 ft. szt.	120.25	120.35
Paryż za 100 fr.	47.80	47.85

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.69	5.70
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.60	9.61
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	117.75	118.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16. stycznia	złr.	kr
Jednolity dług państwa w banknotach	60	80
„ „ z procentami z maja i listopada	60	80
„ „ w srebrze	65	80
Losy z 1860 roku	92	50
Akcye banku wiedeńskiego	688	—
„ „ kredytowego	253	30
Londyn, 10 funtów szterlingów	120	10
Srebro	117	90
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	69

DZIENNIK URZĘDOWY.

(92) **Edict.** (2)

Nr. 7129. Vom Kołomyer k. k. Bezirksgerichte wird bekannt gemacht, daß über Einschreiten des Hersch Ehrlich de praes. 26. Juli 1867 Zahl 4342 mit hiergerichtlichem Bescheide vom 26. August 1867 Zahl 4342 auf Grundlage des Kaufvertrages ddto. Kołomea 23. Juli 1867 die Pränotirung des Hersch Ehrlich als Eigenthümer im Activstande der für Jossel Peisach libr. haer. tom. II. pag. 834. pos. 5. und 6. einverleibten ¾ und ¼ Theile der Realität CNr. 6¾ bewilligt worden ist.

Nachdem Jossel Peisach nach Jerusalem ausgewandert ist, ohne hierlands einen Bevollmächtigten bestellt zu haben, so wird der obige Bescheid dem auf seine Gefahr und Kosten zum Curator ad actum bestellten Advocaten Herrn Dr. Rasch zugestellt, und hievon Jossel Peisach mittelst gegenwärtigen Edictes zu dem Ende verständigt, damit er dem bestellten Vertreter seine Behelfe mittheile, oder einen anderen Sachwalter dem Gerichte bezeichne, widrigens er die sonst resultirenden mißlichen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kołomea, am 31. December 1868.

(100) **Edict.**

Nr. 66857. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Firma: „R. Ditmar" der k. k. land. privil. Metallwaren und Lampenfabrik in Wien für eine Zweigniederlassung in Lemberg am 18. December 1868 in das Handelsregister für Einzelnfirmen eingetragen wurde.

Lemberg, am 30. December 1868.

(101) **Edict.**

Nr. 66858. Vom Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Firma: „Eduard Gehard" für einen Commissions-Handel mit gemischten Waaren und eine Handelsagentur in Lemberg am 18. December 1868 in das Handelsregister für Einzelnfirmen eingetragen wurde.

Lemberg, am 30. December 1868

(102) **Edict.**

Nr. 66859. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Firma: „Ignaz Mahl" für eine gemischte Waarenhandlung in Folge der bedingten Anheimsagung am 18. December 1868 im Handelsregister gelöscht wurde.

Lemberg, am 30. December 1868.

(73) # Kundmachung (3)

der k. k. galizischen Statthalterei vom 5. Jänner 1869 Z. 72409, womit mehrere Bestimmungen für den Uebergang des Wehrgesetzes vom 5. December 1868 Nr. 151 R. G. Bl. rücksichtlich der im Verbande des k. k. Heeres (Kriegs-Marine) Dienenden, dann einige Anordnungen für die Aufnahme einjähriger Freiwilligen im Jahre 1869 und des freiwilliger Eintrittes im Allgemeinen bekannt gemacht werden.

Nr. 72409. Das k k Reichs-Kriegs-Ministerium hat nach vorherriger Vereinbarung mit den Landesvertheidigungs-Ministerien beider Reichshälften und unter Zustimmung derselben mittelst der Circular-Verordnung vom 22. December v. J. Pr. Nr. 4554 (Normal-Armee-Verordnungsblatt 47 Stück) die Bestimmungen für den Uebergang auf das für jeden der beiden Theile der Monarchie, mit Ausschluß der Militärgrenze in Wirksamkeit getretene Wehrgesetz rücksichtlich der im Verbande des k. k. Heeres (Kriegs-Marine) dienenden, und der im Pensionsbezuge, dann in der Invalidenversorgung befindlichen Militär-Personen, ferner die Bestimmungen wegen Aufnahme der einjährig Freiwilligen für das Jahr 1869 und des freiwilligen Eintrittes im Allgemeinen festgestellt.

Zu Folge hohen Erlasses des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung und öffentliche Sicherheit vom 24. December 1868 Z. 3878 L. V. werden nachstehend diejenigen von diesen Bestimmungen, welche für die Bevölkerung und namentlich für Jene, die sich die Begünstigung des einjährig Freiwilligenjahres sichern wollen, zu wissen von Interesse sind, verlautbart:

1. Sämmtliche mit dem Tage des Beginnes der Wirksamkeit des Wehrgesetzes zu dem Verbande des stehenden Heeres gehörigen Wehrpflichtigen, ohne Unterschied der Charge, welche eine zehnjährige oder die ihnen nach den bisher giltigen Gesetzen und Vorschriften obliegende Militärdienstzeit nicht vollstreckt haben, sind zu der im §. 4 des Wehrgesetzes festgestellten Dienstzeit im stehenden Heere und in der Landwehr in der Gesammtdauer von zwölf Jahren, eine etwaige strafweise Dienstzeit nicht eingerechnet, verpflichtet. Die hieraus resultirende Dienstpflicht ist in den Grundbuchsblättern zu bezeichnen.

2. Diese Bestimmung findet auch auf die in der Kriegs-Marine Dienenden Anwendung, soferne sie jedoch ihre Dienstzeit in derselben vollstrecken, mit der Modification, daß solche Wehrpflichtige bei Wegfall der Landwehrpflichtdauer, nur zu einer Dienstzeit in der Gesammtdauer von zehn Jahren verpflichtet sind.

3. Die Dienstzeit aller mit dem zu 1 bezeichneten Zeitpuncte zu dem Verbande des stehenden Heeres (Kriegs-Marine) gehörigen Personen zählt vom Tage der Assentirung; die Dienstzeit der aus den Militär-Bildungsanstalten Eingereihten von dem Tage des Austrittes aus denselben.

4. Die zehnjährige, oder die nach den bisher giltigen Gesetzen und Vorschriften obliegende Militär-Dienstpflicht ist als vollstreckt zu betrachten, wenn dieselbe nach Maßgabe der bisher für die regelmäßige Entlassung der Mannschaft nach gänzlich zurückgelegter Dienstzeit bestandenen Vorschriften, als mit Ende Juni 1868 beendet angesehen werden konnte. Die in diese Kategorie Fallenden sind daher nicht mehr landwehrpflichtig.

5. Haben die nach der Vorschrift vom Jahre 1856 Reengagirten und die mit der Dienstesprämie betheilten Unterofficiere, welche sich an dem Tage des Beginnes der Wirksamkeit des Wehrgesetzes in dem Verbande des stehenden Heeres befinden, eine zehnjährige Militär-Dienstzeit vollstreckt, so können dieselben als landwehrpflichtig nicht mehr betrachtet werden, wenngleich sie in Folge der Reengagirung oder Betheilung mit der Unterofficiers-Dienstesprämie zu einer über den vorbezeichneten Zeitpunct hinausreichenden Dienstzeit verpflichtet sind.

6. An die Stelle des für den Bereich der Länder der ungarischen Krone bisher noch giltigen Militär-Entlassungstitels nach §. 21 zu 18 und §. 42 des Heeres-Ergänzungsgesetzes vom Jahre 1858, sowie des auf Grund der eben citirten und der Bestimmungen des Artikels 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 für den Bereich der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder bisher giltigen Beurlaubungstitels, tritt mit dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes die im §. 27 desselben den Eigenthümern ererbter Landwirthschaften zuerkannte Begünstigung.

Es kann daher jenen Soldaten, welche im Erbschaftswege in den Besitz von Landwirthschaften gelangen oder gelangt sind, bei Erfüllung der dießfälligen gesetzlichen Bedingungen, von dem vorbezeichneten Zeitpuncte an, unbeschadet der achtwöchentlichen militärischen Ausbildung und der periodischen Waffenübungen, nur mehr die Enthebung von der Präsenz-Dienstpflicht, wenn sie derselben noch unterliegen, für die Dauer des Friedens zuerkannt werden.

Dieser Begünstigung sind auch jene nach den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern heimatszuständigen Soldaten theilhaftig, welchen als Besitzern ererbter Landwirthschaften, auf Grundlage der vorbezeichneten Bestimmungen, bisher die Beurlaubung nach Artikel 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 zuerkannt wurde. Ueber die nachträgliche achtwochentliche Ausbildung der in diesem Alinea Bezeichneten werden die Bestimmungen abgesondert erlassen werden.

Die Transferirung solcher Soldaten zu den Depotkörpern ist in Hinkunft nicht mehr erforderlich.

7. Jenen Soldaten, welchen auf Grundlage des Artikels 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 der Anspruch auf die Beurlaubung zuerkannt wurde, können — sofern sie in der Linien-Dienstpflicht stehen — zur activen Dienstleistung herangezogen werden.

Haben sie sich jedoch noch vor dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes verehelicht, und ist ihre Gattin oder ein Kind am Leben, so sind sie, unbeschadet der achtwöchentlichen militärischen Ausbildung und der periodischen Waffenübungen, für die Dauer des Friedens von der Pflicht zum Präsenzdienste enthoben.

8. Die Erweiterung des Militär-Entlassungstitels nach den §§. 13 und 42 des Heeres-Ergänzungsgesetzes auf die unehelichen Söhne (§§. 17 und 40 des Wehrgesetzes), hat auch auf die gegenwärtig im stehenden Heere und in der Kriegs-Marine dienenden Soldaten Anwendung.

Dieser Entlassungs-Anspruch ist jedoch nur gegenüber der unterstützungsbedürftigen Mutter, keineswegs aber auf andere Familienglieder derselben, wenngleich sie erwerbsunfähig oder hilfsbedürftig sind, giltig und nach den sonst für die Militär-Entlassung aus dem Titel zur Erhaltung der verwitweten Mutter bisher wirksamen Vorschriften zu beurtheilen.

Es kommt daher in diesem Entlassungsfalle, nebst der Hilfsbedürftigkeit der Mutter, immerhin auch in Betracht zu ziehen, ob nicht andere erwerbsfähige eheliche und beziehungsweise auch uneheliche Söhne vorhanden sind.

Diese Entlassung nach den §§. 17 und 40 c), eventuell auch a) des Wehrgesetzes kann in Hinkunft nur erfolgen, wenn sich der Betreffende zur Erfüllung seiner Pflicht gegenüber dem hilfsbedürftigen Familiengliede bereit erklart; selbstverständlich findet in solchen Entlassungsfallen von nun an auch die Bestimmung des §. 17, Punct 3, lit. b) des Wehrgesetzes Anwendung, wornach erst ein bereits achtzehnjähriger Bruder des Bewerbers um die Militär-Entlassung in Betracht zu kommen hat.

9. Die von dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes aus dem Titel der §§. 17 und 40, lit. c), eventuell a) aus dem Verbande des stehenden Heeres oder der Kriegs-Marine Entlassenen, welche in der dritten oder einer höheren Altersclasse stehen, sind — wenn sie das dreißigste Lebensjahr noch nicht überschritten haben, in die Ersatz-Reserve des Heeres oder der Kriegs-Marine zur Evidenthaltung, nach Ueberschreitung des dreißigsten und vor vollendetem zweiunddreißigsten Lebensjahre aber an die Landwehr zu überweisen.

Bis zur definitiven Feststellung der Ersatz-Reserve-Evidenz und Organisation der Landwehr-Evidenz-, beziehungsweise Landwehr-Bezirks-Behörden, sind solche Entlassene bei den heimathszuständigen Ergänzungsbezirks-Commanden in Vormerkung zu halten.

Rücksichtlich der aus Anlaß der gegenwärtigen, nach den bisher giltigen Gesetzen und Vorschriften in Ausführung begriffenen Heeres-Ergänzung zur Entlassung gelangenden Nachmänner hat es jedoch auf eine Ueberweisung in die Ersatz-Reserve nicht anzukommen.

10. Der auf Grundlage der §§. 18 bis 20 des Heeres-Ergänzungs-Gesetzes vom Jahre 1858 und des Artikels 7 des Gesetzes vom 10. November 1867, dann der Puncte 14 und 21 lit. c) der Circular-Verordnung des k. k. Kriegs-Ministeriums vom 20. December 1867, Abtheilung 2, Nr. 9943 zugestandene Beurlaubungs-Anspruch ist aufgehoben.

Den Lehrern an Volksschulen und den Lehramts-Candidaten für diese Anstalten jedoch ist nach §. 27 des Wehrgesetzes, unbeschadet der achtwöchentlichen militärischen Ausbildung und der periodischen Waffen-Uebungen, die Enthebung von der Präsenz-Dienstpflicht, wenn sie derselben noch unterliegen, für die Dauer des Friedens zuzuerkennen.

Sonst aber gehören die nach den vorbezeichneten Bestimmungen dermalen beurlaubten Soldaten nunmehr nur noch in die Kategorie der bis zur Einberufung Beurlaubten, und können daher nach Maßgabe der Standesverhältnisse, ohne Ueberschreitung der dreijährigen Linien-Dienstzeit, vom Stellungsjahre an gerechnet, zur Ableistung des ihnen obliegenden Präsenz-Dienstes herangezogen werden, wenn sie es nicht vorziehen sollten, ihre Präsenz-Dienstpflicht unter den, den einjährig Freiwilligen gesetzlich gewährten Begünstigungen zu erfüllen, worüber die nachfolgenden Puncte das Nähere enthalten.

Nur die mit dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes schon in dem Verbande des stehenden Heeres und der Kriegs-Marine befindlichen, nach den im Eingange dieses Punctes bezeichneten Bestimmungen beurlaubten Beamten des Staates, der Allerhöchsten Privat-, Familien- und Aritual-Fonds-Güter, der öffentlichen Fonds-, der Landes- und Bezirksvertretungen und der mit der politischen Verwaltung betrauten Gemeinden, wenn für diese Dienstesstellen der Nachweis der Vollendung der rechts- und staatswissenschaftlichen Studien erfordert wird, weiters die Professoren und Lehrer an öffentlichen und mit dem Rechte der Oeffentlichkeit ausgestatteten Unterrichtsanstalten, mit Ausschluß jener der Volksschulen, welche nach Alinea 2 dieses Punctes behandelt werden, können — wenn, nach gepflogenem Einvernehmen, deren Unentbehrlichkeit zur Hadhabung des Verwaltungs-Dienstes und zum Unterrichte seitens der vorgesetzten Anstellungs-Behörden bestätigt wird — unbeschadet einer achtwöchentlichen militärischen Ausbildung und der periodischen Waffenübungen, mit Bewilligung der General- oder Militär-Commanden im Frieden beurlaubt belassen werden.

Der Schlußsatz im Puncte 6 findet auch auf die im 2. Alinea dieses Punctes Bezeichneten Anwendung.

11. Die durch das Wehrgesetz festgesetzte Ausnahme der pensionirten Officiere und Militär-Beamten, dann der nicht im Invalidenhause sich aufhaltenden Patental-Invaliden von den Bestimmungen des Heirats-Normales, erstreckt sich naturgemäß nur auf die als ganzinvalid, oder sonst definitiv pensionirten Officiere, Militär-Parteien, Militär-Beamten, Unter-Parteien und Armeediener, dann auf die Patental- und Reservations-Invaliden, während rücksichtlich der zeitlich pensionirten Militärs, und der mit der Vormerkung für eine Localanstellung als halbinvalide pensionirten Officiere, sowie der in der Loco-Versorgung der Invalidenhäuser befindlichen Mannschaft die Vorschrift über die Heiraten in der k. k. Land-Armee vom 14. September 1861 L. K. Nr. 3851 nach wie vor in Giltigkeit bleibt.

Es versteht sich hiebei von selbst, daß die aus derlei im definitiven Pensions-, beziehungsweise Patental- und Reservations-Invaliden-Stande geschlossenen Ehen herstammenden Witwen und Waisen auf eine Versorgung aus dem Staatsschatze ebensowenig, als auf die sonstigen, den Militär-Gattinnen und Kindern (Witwen und Waisen) reglementmäßig zukommenden Beneficien irgend einen Anspruch haben.

Die Officiere der Reserve, dann die definitiv pensionirten Officiere, Militär-Parteien und Beamten haben von der geschehenen Verehelichung, unter Anschluß eines Sitten-Zeugnisses über die Braut, dann einer legalisirten Abschrift des Trauscheines, der betreffenden Militär-Evidenz-Behörde die Anzeige zu erstatten, welche dieselben behufs Ergänzung der Grundbücher, und zwar über die Reserve-Officiere von Fall zu Fall an deren Standes-Evidenz, über die Anderen vierteljährig zur Kenntniß des vorgesetzten General- (Militär-) Commandos zu bringen hat.

12. Inländer, welche den Bedingungen der §§. 21 bis 24 des Wehrgesetzes entsprechen und freiwillig in das stehende Heer (Kriegs-Marine) einzutreten beabsichtigen, können sich, unter Beobachtung des in den nachfolgenden Puncten vorgezeichneten Vorganges, um die Aufnahme als einjährig Freiwillige bewerben. Die Annahme der für die vorbezeichnete Präsenz-Dienstperiode Angemeldeten wird jedoch mit 31. Jänner 1869 geschlossen.

Studirende der letzten zwei Jahrgänge an einem Ober-Gymnasium oder einer Ober-Realschule, oder einer diesen gleichgestellten Lehranstalten (Punct 27), welche sich der Stellungspflicht nähern, oder in dieselbe bereits eingetreten sind, können — wenn die Verspätung ihrer Studien an einer der vorbezeichneten Lehranstalten nicht durch eigenes Verschulden herbeigeführt wurde, und sie sich hierüber durch ein Zeugniß des Vorstandes derselben ausweisen — bis zur Erlangung der Vorbedingungen für den einjährigen freiwilligen Dienst, unter Bewilligung des Aufschubes des Präsenz-Dienstes beurlaubt werden. Geben sie aber diese Studien vor Vollendung derselben auf, so sind sie sofort zum dreijährigen Linien-Dienste heranzuziehen.

13. Auch die bereits im Verbande des Heeres und der Kriegs-Marine stehenden Soldaten, sowie die im Wege der dießjährigen regelmäßigen Stellung, wenngleich nach dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes Eingereihten, welche den im vorstehenden Puncte bezeichneten Anforderungen entsprechen können — bei Wegfall der Bedingung des freiwilligen Eintrittes — der ihnen obliegenden Präsenz-Dienstpflicht, unter den für den einjährigen freiwilligen Dienst gestatteten Begünstigungen genügen, wobei denselben die etwa schon im Präsenzstande zurückgelegte Dienstzeit, insoferne sie es wünschen, in den einjährigen Activdienst einzurechnen ist.

Die Inanspruchnahme der Begünstigungen des einjährigen freiwilligen Dienstes wird den im vorstehenden Alinea Bezeichneten, unbeschadet der aus der Bewilligung zum Aufschube des Präsenz-Dienstes resultirenden Berechtigung, nur für die dermalige Uebergangs-Periode zugestanden, und kann daher für eine spätere Präsenz-Periode weder geltend gemacht noch erneuert werden, es wäre denn, daß besonders rücksichtswürdige Umstände das Versäumniß entschuldigen.

14. Der einjährige freiwillige Dienst kann abgeleistet werden, entweder

a) auf eigene Kosten, wobei sich die Betreffenden während ihres einjährigen Präsenz-Dienstes aus eigenen Mitteln bekleiden, ausrüsten und verpflegen, bei der Cavallerie auch beritten machen und für den Unterhalt des Pferdes sorgen — oder es werden

b) diese Kosten aus dem gemeinsamen Kriegsbudget bestritten.

Die zu a) Bezeichneten werden kasernirt; die Gebühren der zu b) Bezeichneten werden durch nachträgliche Weisungen geregelt.

Den Aspiranten beider Kategorien steht es nach Wahl und Befähigung frei, den Präsenz-Dienst entweder:

c) im streitbaren Stande,
d) als Arzt,
e) als thierärztlicher Practicant, oder
f) als Pharmaceut zu leisten.

Aspiranten zu c) sind zur Wahl der Garnison und Truppe, jene zu d) zur Wahl des Garnisons-Spitales, die zu e) des Cavallerie- oder Artillerie-Regimentes oder der Fuhrwesens-Feld-Escadron und die zu f) der Militär-Apotheke berechtigt.

Die zur Artillerie, zu den Genie- und Pionnier-Truppen eintretenden einjährig Freiwilligen müssen, insoferne sie auf eine Reserve-Officiersstelle in diesen Waffengattungen aspiriren, vor dem Beginne der Ausübung des einjährigen Präsenz-Dienstes mindestens die für die allgemeine Abtheilung (I. und II. Jahrgang) des polytechnischen Institutes festgestellten Kenntnisse nachweisen.

15. Die Aufnahmsgesuche der im vorstehenden Puncte zu a) und b) bezeichneten Aspiranten, welche den Dienst im streitbaren Stande abzuleisten wünschen, sind bei dem Commando des gewählten Truppenkörpers, jene der Aspiranten zum Dienste im Militär-Fuhrwesens-Corps bei dem Reichs-Kriegs-Ministerium einzubringen.

Aspiranten, welche bereits im Präsenz-Dienste stehen, unterlegen die Aufnahms-Gesuche ihrem vorgesetzten Commando.

Die Aufnahms-Gesuche der Mediciner, Veterinäre und Pharmaceuten, welche den Dienst in den im vorstehenden Puncte zu d, e und f bezeichneten Eigenschaften ableisten wollen, sind dem General- (Militär-) Commando, in dessen Bereich sich der Aspirant aufhält, einzusenden.

Diejenigen im Militär-Verbande stehenden beurlaubten Aspiranten, welche gleichzeitig um Aufschub des Präsenz-Dienstes ansuchen und diesen im streitbaren Stande abzuleisten wünschen, übersenden ihre Aufnahms-Gesuche an das Commando der Truppe, zu welcher sie gehören, zur Entscheidung.

16. Die schriftlichen (stempelfreien) Aufnahms-Gesuche sind derart rechtzeitig einzusenden, daß bei Ertheilung der Aufnahms-Bewilligung die Assentirung, beziehungsweise Beiziehung des Aspiranten zum Präsenz-Dienste, spätestens mit 1. Februar 1869 erfolgen könne.

Nachträglich einlangende Gesuche der neueintretenden Aspiranten können für diese Präsenz-Periode nicht mehr berücksichtiget werden.

Den Gesuchen sind folgende Nachweise beizulegen:

a) der Nachweis des für den Eintritt in das Heer (Kriegs-Marine) erforderlichen Lebensalters (§. 16 des Wehrgesetzes);
b) die beglaubigte schriftliche Zustimmung des Vaters oder Vormundes des Aspiranten zum freiwilligen Eintritte;
c) der Nachweis, daß dem Aspiranten ein Versäumniß der Stellungspflicht nicht zur Last fällt,
d) der Nachweis der moralischen, und
e) der wissenschaftlichen Befähigung.

Der Nachweis zu a) wird durch den Tauf- (Geburts-) Schein geliefert, kann jedoch bei Studirenden, wenn deren Lebensalter in den Studien-Zeugnissen bezeichnet ist, entfallen. Auf die Beibringung dieses Nachweises seitens der bereits im Militärverbande Stehenden hat es nicht anzukommen sind sie jedoch beurlaubt, so ist der Urlaubspaß anzuschließen.

Der Nachweis zu b) ist bei Minderjährigen, soferne dieselben nicht bereits dem Militärverbande angehören, jener zu c) nur dann erforderlich, wenn der nicht zum Militärverbande gehörige Aspirant in der zweiten oder in einer höheren Altersclasse steht; letzterer wird durch dießfällige Bestätigung der politischen Heimatsbehörde geliefert.

Der Nachweis zu d) besteht: für Aspiranten zum einjährigen freiwilligen Dienste auf eigene Kosten in der von der politischen oder Polizeibehörde des Aufenthaltsortes, im Hinblicke auf §. 20 des Wehrgesetzes (Alinea 2) ausgestellten Bestätigung, daß der Aspirant die moralische Eignung zum freiwilligen Eintritte in das stehende Heer besitze; für Aspiranten auf Kosten des gemeinsamen Kriegs-Budgets in dem Zeugnisse über dessen tadellos sittliches Betragen, das für Studirende von dem Director der betreffenden Lehr-Anstalt, beziehungsweise von dem Vorstande des betreffenden Professoren-Collegiums, für alle übrigen Aspiranten von der politischen oder Polizeibehörde ihres Aufenhaltsortes beizubringen ist.

Rücksichtlich der im Präsenz-Dienste stehenden Aspiranten genügen in beiden Fällen die Strafextracte und eventuell auch die Conduitlisten, nach welchen die moralische Befähigung der Aspiranten zu beurtheilen ist.

17. Den Nachweis der wissenschaftlichen Befähigung bilden:

A. für Aspiranten zum Dienste auf eigene Kosten:
   a) Studienzeugnisse über den vollendeten letzten Jahrgang an einem Ober-Gymnasium oder einer Ober-Realschule, oder einer diesen gleichgestellten Lehranstalten (Punct 27), wenn sie mindestens die erste (gute) Fortgangsclasse ausweisen, oder
   b) die von der Prüfungs-Commission ertheilten Zeugnisse der Befähigung;

B. für Aspiranten zum Dienste auf Kosten des gemeinsamen Kriegs-Budgets:
   a) die im vorstehenden Absatze A zu a) bezeichneten Zeugnisse, wenn sie die allgemeine Vorzugsclasse, oder wo eine solche allgemeine Classe nicht gegeben wird, in den Hauptgegenständen die Vorzugsclasse im Fortgange ausweisen, in welchem Falle auch die Bestätigung der Studien-Anstalt beizubringen ist, daß die Gegenstände, in welchen der Aspirant die Vorzugsclasse erhalten hat, die Hauptgegenstände jenes Jahrganges sind, oder
   b) Maturitäts-Zeugnisse, oder
   c) das Zeugniß über eine mit dem Ergebnisse der Befähigung zurückgelegte Staats-Prüfung;

C. für Mediciner:
   a) die amtliche Bestätigung des Decans des betreffenden Professoren-Collegiums, daß der Aspirant als ordentlicher Hörer, für welchen Jahrgang und für welche Collegien inscribirt ist und diese thatsächlich besucht, oder
   b) das Doctor-Diplom:

Das thierärztliche Diplom;

E. für Pharmaceuten:
   a) die amtliche Bestätigung des betreffenden Decans, daß der Aspirant als ordentlicher Hörer der Pharmacie und für welchen Jahrgang inscribirt ist und diesen thatsächlich besucht, oder
   b) das Diplom als Magister der Pharmacie oder Doctor der Chemie.

In den im Puncte 12, Alinea 2, bezeichneten Fällen sind die Studien-Zeugnisse des zuletzt vollendeten Semesters, dort, wo keine halbjährigen Prüfungen stattfinden, des zuletzt vollendeten Jahrganges als Nachweise der wissenschaftlichen Befähigung zu betrachten, wenn diese Zeugnisse mindestens die erste (gute) Fortgangsclasse ausweisen.

Diese, dann die zu D. a) und E. a) bezeichneten Nachweise bilden zugleich die Grundlage für die Beurtheilung, ob der Aspirant in Beziehung auf seine wissenschaftliche Befähigung zum Dienste auf Kosten des gemeinsamen Kriegs-Budgets geeignet sei oder nicht. In dieser Richtung sind die zu D. b) und E. b) bezeichneten Diplome den Maturitäts-Zeugnissen gleich zu halten, wenn der Dienst seitens des Aspiranten als thierärztlicher Practicant oder Pharmaceut abgeleistet wird.

Wegen Unkenntniß der deutschen Sprache kann Niemand vom einjährigen Freiwilligen-Dienste ausgeschlossen werden.

18. Aspiranten zum Dienste auf Kosten des gemeinsamen Kriegs-Budgets haben überdieß das von der heimatlichen politischen Behörde legalisirte, von der Zuständigkeits-Gemeinde auf Grundlage gepflogener Erhebungen ausgestellte Mittellosigkeits-Zeugniß beizubringen.

19. In Ermanglung der im Puncte 17 zu A. a) aufgeführten Studien-Zeugnisse ist der erforderliche Nachweis der höheren Bildung durch Ablegung einer besonderen Prüfung und Vorlage des hierüber ausgestellten Prüfungs-Zeugnisses zu liefern. (Punct 17 A. b)

Zur Vornahme dieser Prüfungen wird bei jedem Truppen-Divisions-Commando im Dislocations-Orte desselben eine Prüfungs-Commission, vorläufig nur für die Dauer der Aufnahme für das Jahr 1869, aufgestellt.

Eine solche Commission besteht aus:

a) dem General-Stabs-Chef der betreffenden Truppen-Division als Vorsitzenden;
b) zwei Professoren aus Ober-Gymnasien oder Ober-Realschulen und
c) zwei Officieren, welche zugleich Lehrer an der betreffenden Truppen-Divisionsschule sind.

Sämmtliche vorbezeichnete Mitglieder sind stimmberechtigt.

Als Schriftführer ist ein Subaltern-Officier aus dem Truppenstande zu commandiren.

Die Bestimmung der Mitglieder aus dem Civilstande ist seitens der General- (Militär-) Commanden in den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern bei der betreffenden Landesstelle, in den Ländern der ungarischen Krone bei dem königl. ungarischen Ministerium für Cultus und Unterricht anzusuchen.

Die Tage, an welchen Prüfungen vorgenommen werden und die Stunden des Beginnes sind für die Dauer der Aufnahms-Periode, bis zum 31. Jänner 1869, im Vorhinein festzustellen und im Wege der politischen Landesstelle in dem Landes-Gesetzblatte, dann in der officiellen Landeszeitung zu verlautbaren.

20. Die Gesuche, um die Zulassung zu dieser Prüfung sind bei dem Truppen-Divisions-Commando, bei dessen Commission der Aspirant sich der Prüfung unterziehen will, unter gleichzeitiger Vorlage eines von der politischen oder polizeilichen Aufenthalts-Behörde beglaubigten Identitäts-Zeugnisses, in welches die Personsbeschreibung und die Namensunterschrift des Aspiranten aufzunehmen ist, einzureichen.

Gesuche der bereits im Präsenz-Dienste stehenden Aspiranten sind von dem Truppenkörper an das vorgesetzte Truppen-Divisions-Commando zu leiten.

Die Prüfung hat die Gegenstände in dem Umfange, wie selbe in den letzten zwei Jahrgängen der Ober-Gymnasien oder Ober-Realschulen zum Vortrage kommen, zu umfassen.

Die Prüfungen sind theils mündlich, theils schriftlich in der dem Aspiranten geläufigsten Sprache derart vorzunehmen, daß sich die Commission ein sicheres Urtheil darüber bilden kann, ob derselbe den im Wehrgesetze vorgeschriebenen Bildungsgrad besitze.

Nach Schluß der Prüfung entscheidet die Commission durch Stimmenmehrheit, ob der Aspirant „befähigt" oder „nicht befähigt" ist.

Im ersteren Falle ist dem Aspiranten die wissenschaftliche Befähigung zum einjährigen freiwilligen Dienste auf seinem ihm auszufolgenden Gesuche unter Mitfertigung aller Commissionsglieder zu bestätigen; die nicht befähigten Aspiranten werden für das Jahr 1869 abgewiesen.

Eine Berufung gegen die Beschlüsse der Prüfungs-Commission findet nicht statt.

21. Zur Aufnahme einjährig Freiwilliger beider Kategorien, Punct 14 a) und b) für den Dienst im streitbaren Stande sind ermächtigt:

die Linien-Infanterie-Regimenter,
das den Allerhöchsten Namen führende Tiroler Jäger-Regiment,
die Feldjäger-Bataillone,
die Cavallerie-Regimenter,
die Artillerie-Regimenter,
die Festungs-Artillerie-Bataillone,
die Genie-Regimenter,
das Pionnier-Regiment und
das Militär-Fuhrwesens-Corps, dann
die Kriegs-Marine (Punct 26).

Die Entscheidung über die Aufnahmsgesuche steht den Commanden der gewählten Truppenkörper, beziehungsweise dem Reichs-Kriegs-Ministerium (Punct 15, Alinea 1 und 2), dann den eigenen Truppenkörpern (ebendaselbst, Alinea 4) zu.

Ueber die Aufnahme der Mediciner, Veterinäre und Pharmaceuten entscheidet das General- (Militär-) Commando.

Die Aufnahme einjährig Freiwilliger beider Kategorien ist in unbeschränkter Zahl gestattet, nur für das Militär-Fuhrwesens-Corps dürfen nicht mehr als 25 Aspiranten aufgenommen werden.

Die zum Dienste auf Kosten des gemeinsamen Kriegsbudgets angenommenen Freiwilligen zählen in den vorgeschriebenen Verpflegsstand der Truppe, in deren Unterabtheilungen sie thunlichst gleichmäßig zu vertheilen sind.

Die Eintheilung oder Aufnahme der Freiwilligen bei den Depot-Cadres ist nicht gestattet.

22. Die neueintretenden Aspiranten, welchen die Berechtigung zum einjährigen Präsenz-Dienste zuerkannt wird, sind nach constatirter körperlicher Eignung zu dem gewählten Truppenkörper zu assentiren und — soferne ein Aufschub des Präsenz-Dienstes nicht Statt hat — mit 1. Februar 1869 zum Präsenz-Dienste heranzuziehen. Mediciner und Pharmaceuten sind zu dem heimatszuständigen Ergänzungsbezirks-Regimente zu assentiren.

Die bereits zum Militärverbande gehörigen beurlaubten Aspiranten, welchen die Begünstigungen für einjährig Freiwillige zuerkannt wurden, sind — wenn die gewählte Truppe einer anderen Waffengattung nicht angehört — im Stande ihrer dermaligen Truppe zu belassen und bei der gewählten auf die Präsenzdauer in Zutheilung zu führen, sonst aber sind solche und die aus dem Präsenzstande zu einem anderen Truppenkörper übertretenden Freiwilligen zu dem gewählten Truppenkörper zu transferiren.

Ist der letztere Fall mit einem Wechsel des Garnisonsortes verbunden, so hat der Freiwillige zum Dienste auf eigene Kosten die Reise-Auslagen aus Eigenem zu bestreiten.

Ueber die Zuerkennung des Anspruches auf die Begünstigungen für einjährig Freiwillige an bereits Dienende, sowie über die Heranziehung derselben zum Präsenz-Dienste, ist die betreffende Truppe, zu welcher solche Freiwillige in Stand gehören, zu verständigen, und von dieser die erforderliche Vormerkung im Grundbuche zu bewerkstelligen.

Die Assentirung des einjährig Freiwilligen erfolgt, unter ausdrücklicher Bezeichnung dieser Eigenschaft in der Assentliste, auf die gesetzliche Dienstzeit von 12, beziehungsweise 10 Jahren.

Der Act der Assentirung ist nach der bisher giltigen Vorschrift dem heimatszuständigen Ergänzungsbezirks-Commando und von diesem der betreffenden politischen Behörde mitzutheilen.

23. Einjährig Freiwilligen, welche ihre Studien fortsetzen und hierüber bestätigende Nachweise beibringen, kann behufs Vollendung der Studien der Aufschub des Dienstantrittes, jedoch nicht länger als bis zum 25. Lebensjahre gestattet werden.

Solche Freiwillige werden bis zu dem im Urlaubspasse zu bezeichnenden Zeitpuncte sofort beurlaubt und gehören in die Kategorie der bis zur Einberufung Beurlaubten.

24. Wird der einjährig Freiwillige wegen Körpergebrechen, welche die Kriegs-Diensttauglichkeit und die Eignung für eine andere Waffengattung, als die gewählte, nicht ausschließen, von dem gewählten Truppenkörper abgewiesen, so kann er sich bei einem Truppenkörper jener Waffengattung, für welche er die Eignung besitzt, um die Aufnahme erneuert bewerben.

Ist der Freiwillige jedoch wegen eines die Kriegs-Diensttauglichkeit im Allgemeinen ausschließenden Körpergebrechens zurückgewiesen worden, so bleibt es ihm überlassen, bei dem General- oder Militär-Commando um die erneuerte ärztliche Untersuchung einzuschreiten.

Das General- oder Militär-Commando holt von dem Truppenkörper den militärärztlichen Befund über den Freiwilligen ein und verfügt dann nach Umständen dessen Vorführung vor eine Superarbitrirungs-Commission.

Wird der Aspirant durch die Superarbitrirungs-Commission für die Truppe, von welcher er aus dem vorbezeichneten Grunde abgewiesen wurde, geeignet erkannt, so ist er auf die betreffende Truppe zu assentiren; wird jedoch der Aspirant für eine andere Waffengattung tauglich erkannt, so hat das General- oder Militär-Commando den Aspiranten nach dessen Wahl einem Truppenkörper der betreffenden Waffengattung zur Aufnahme zu überweisen.

Schriftliche Bescheide sind den Aspiranten in den im zweiten Alinea bezeichneten Fällen nicht zu ertheilen; die ärztlichen Befunde jedoch sind bei der abweisenden Truppe vorzumerken.

25. Wird der Nachweis der wissenschaftlichen Befähigung durch Zeugnisse von ausländischen Unterrichtsanstalten geliefert, so ist vorläufig ein solches Gesuch seitens der Truppe an das Reichs-Kriegsministerium zur Entscheidung im Einvernehmen mit dem betreffenden Ministerium für Cultus und Unterricht in dem Falle zu leiten, wenn alle übrigen Bedingungen für den freiwilligen Eintritt als vollständig erfüllt betrachtet werden können, und der Freiwillige bei der dießfalls vorher vorzunehmenden körperlichen Untersuchung zur Einreihung geeignet erkannt wurde.

26. Berufs-Seeleute, welche mit der Begünstigung des einjährigen Präsenz Dienstes in die Kriegs-Marine einzutreten wünschen, haben die Aufnahmsgesuche dem Hafen-Admiralate zu Pola einzusenden.

Den Nachweis der wissenschaftlichen Befähigung bilden die Studien-Zeugnisse über den vollendeten letzten Jahrgang an einem Unter-Gymnasium oder an einer Unter-Realschule, dann die Zeugnisse über die vollendeten Studien an einer inländischen oder ausländischen nautischen Schule, wenn sie mindestens die erste Fortgangs-Classe nachweisen.

Studirende an höheren technischen Lehranstalten, welche sich dem Schiffsbauwesen oder dem Schiffs-Maschinenwesen widmen wollen, werden bezüglich der Begünstigung der einjährigen freiwilligen Dinstleistung gleich den Berufs-Seeleuten behandelt, wenn sie zwei Jahrgänge an einer solchen Lehranstalt vollendet haben und hierüber mindestens die erste Fortgangsclasse in den Studien-Zeugnissen nachweisen.

In Ermanglung der aufgeführten Studien-Zeugnisse ist der Nachweis der entsprechenden Bildung durch Ablegung einer besonderen Prüfung und Vorlage des hierüber ausgestellten Prüfungs-Zeugnisses zu liefern.

Zur Vornahme dieser Prüfungen wird für die Dauer der Aufnahme eine Prüfungs-Commission in der Marine-Akademie zu Fiume aufgestellt.

Diese Commission wird bestehen aus:

a) dem Commandanten der Marine-Akademie oder seinem Stellvertreter;
b) einem Professor aus der nautischen Schule;
c) einem Professor aus dem Unter-Gymnasium oder aus der Unter-Realschule;
d) zwei Officieren oder Hydrographen, welche zugleich Professoren der Marine-Akademie sind.

Im Uebrigen ist rücksichtlich der Aufnahme von Berufs-Seeleuten und diesen gleichgehaltenen Studirenden der höheren technischen Lehranstalten, als auch der Aspiranten zum einjährigen freiwilligen Dienste bei dem Marine-Infanterie-Regimente analog nach dem für die Aufnahme einjährig Freiwilliger im stehenden Heere vorgezeichneten Vorgange zu verfahren.

Alle zum einjährigen freiwilligen Dienste in der Kriegs-Marine zugelassenen Individuen sind zur Selbstbekleidung und Selbstverpflegung nicht verpflichtet.

27. In Beziehung auf die Nachweise der wissenschaftlichen Befähigung der Aspiranten zum einjährigen freiwilligen Dienste werden nachstehende Lehr-Anstalten des Inlandes als den Ober-Gymnasien oder Ober-Realschulen gleichgestellt betrachtet:

a) die k. k. Akademie der bildenden Künste in Wien, die von der Gesellschaft der patriotischen Kunstfreunde unterhaltene Akademie der bildenden Künste zu Prag, die Schule der schönen Künste am k. k. technischen Institute zu Krakau und die Kunstgewerbe-Schule in Wien
b) die k. k. Berg-Akademien zu Leoben nnd Příbram, die k. k. Forst-Akademie zu Maria-Brunn, die königl. ung. Berg- und Forst-Akademie zu Schemnitz, die landwirthschaftlichen Lehranstalten zu Ungarisch-Altenburg, Debreczin, Keszthely, Tetschen-Liebwerd, Tabor und Dublany, die Forst-Lehranstalten zu Weißwasser und Eulenberg, die k. k. Handels-Akademie zu Triest, ferners die Handels-Akademien in Wien und Prag und die Akademie für Handel und Industrie zu Gratz, dann
c) das Militär-Thierarznei-Institut in Wien, soweit dasselbe eine Civil-Lehranstalt ist, und das Thierarznei-Institut zu Pesth.

28. Inländer, welche nach §. 20 des Wehrgesetzes freiwillig in das stehende Heer oder in die Kriegs-Marine einzutreten wünschen, haben die im Puncte 16 dieser Verordnung zu a) und d), dann eventuell auch zu b) und c) bezeichneten Nachweise, jene zu d) in der Art beizubringen, wie für einjährig Freiwillige zum Dienste auf eigene Kosten festgestellt ist.

Die Assentirung solcher Freiwilligen kann von nun an nur mit Zustimmung der betreffenden Truppe, zu welcher der Freiwillige die Einreihung wünscht, erfolgen. Ihre Dienstpflicht im stehenden Heere oder in der Kriegs-Marine ist die im §. 4 des Wehrgesetzes festgestellte in der Gesammtdauer von 12, beziehungsweise 10 Jahren.

Haben sie jedoch ihre Wehrpflicht bereits erfüllt, so können sie nur zu einer dreijährigen Linien-Dienstzeit verpflichtet werden.

Im Uebrigen bleiben die rücksichtlich der Assentirung dieser Freiwilligen bestehenden Vorschriften vorläufig noch in Wirksamkeit.

Zudem wird über Ansinen des k. k. General-Commando in Lemberg folgendes zur allgemeinen Kenntniß gebracht

Die laut des vorstehenden Punctes 19 angeordneten Prüfungen der einjährigen freiwilligen Aspiranten werden bei der XI. Truppen-Division in Lemberg und bei der XII. Truppen-Division in Krakau am 25. Jänner, und Falls der Andrang der zu Prüfenden es erfordern sollte, am 26. Jänner 1869 stattfinden und um 9 Uhr Vormittags beginnen. Die bezüglichen Gesuche um Ablegung der Prüfung sind bis längstens 23. Jänner 1869 an die benannten Divisions-Kommanden, und die Gesuche um Aufnahme als einjährige Freiwillige mit Hinblick auf Punkt 30 der erwähnten Circularverordnung, unter Allegirung der nöthigen Zeugnisse bis längstens 28. Jänner 1869 an die Truppen-Commanden oder Armeebehörden, denen die Aufnahmsbewilligung der erwöhnten Freiwilligen zusteht einzureichen. Aspiranten, welche die Anmeldungsfristen versäumen, können für die Periode 1868—1869 nicht mehr berücksichtiget werden.

Von der k. k. galizischen Statthalterei. — Lemberg am 5. Jänner 1869.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 5go stycznia 1869 L. 72409 podające do wiadomości niektóre postanowienia względem zastosowania ustawy wojskowej z dnia 5go grudnia 1868 Nr. 151 D. u. p., co się tyczy należących do służby w c. k. wojsku (marynarce wojennej), tudzież kilka rozporządzeń względem przyjmowania ochotników jednorocznych w roku 1869 i względem wstępowania ochotników w ogólności.

C. k. ministeryum wojny dla całego państwa za poprzedniem porozumieniem się z ministerstwami obrony krajowej obu połów państwa i za zgodą tychże, wydało rozporządzenie okólnikowe z dnia 22go grudnia z. r. praes. Nr. 4554 (Dziennik rozkorządzeń dla armii, zeszyt 47) postanowienia względem zastosowania ustawy wojskowej, wchodzącej w moc obowiązującą w obu częściach monarchii, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego, co się tyczy należących do służby w c. k. wojsku (marynarce wojennej), tudzież wojskowych pobierających pensye i utrzymywanych z funduszu dla inwalidów, jako też postanowienia względem przyjmowania ochotników jednorocznych w roku 1869 i względem wstępowania ochotników w ogólności.

W skutku wys. rozporządzenia c. k. ministerstwa obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego z dnia 24. grudnia 1868 L. 38780 kr. ogłaszają się niniejszem te z rzeczonych postanowień, które powinny być wiadome ludności, a mianowicie osobom chcącym zapewnić sobie korzyść wstąpienia na jeden rok jako ochotnicy.

1) Wszyscy z dniem wejścia w moc obowiązującą ustawy wojskowej należący do wojska stałego, bez różnicy stopnia, którzy nie wysłużyli jeszcze w wojsku lat dziesięciu, lub czasu, jakiego wymagają obowiązujące dotychczas ustawy i przepisy, obowiązani są odbyć czas służby ustanowiony w §. 4. ustawy wojskowej, w stałem wojsku i landwerze, razem lat dwanaście, nie licząc czasu służby odbytego za karę. Przypadający według tego obowiązek służby ma być wyrażony w księgach matrykularnych.

2) Postanowienie to ma być zastosowane także do służących w marynarce wojennej, o ile jednak swój czas służby w tejże odbywają, z tą zmianą, że ci, nie mając obowiązku służenia w landwerze, obowiązani są służyć ogółem tylko lat dziesięć.

3) Czas służby wszystkich osób, od terminu pod 1) wymienionego, należących do stałego wojska (marynarki wojennej) liczy się od dnia asenterunku, czas służby wcielonych z wojskowych zakładów wychowawczych, od dnia wystąpienia z tychże.

4) Dziesięcioletni, lub na mocy dotychczas ważnych ustaw i przepisów przypadający obowiązek służby wojskowej ma być uważany jako wypełniony, jeżeli według wymagania dotychczasowych przepisów co do zwyczajnego, po odbytym całkowicie czasie służby, uwalniania żołnierzy może być uważany jako ukończony z końcem czerwca 1868 r. Należący do tej kategoryi nie są więc już obowiązani do służby w landwerze.

5) Wcieleni powtórnie według przepisu z r. 1856, tudzież podoficerowie obdarzeni nagrodą służbową, należący z dniem wejścia w moc obowiązującą ustawy wojskowej do stałego wojska, jeżeli odbyli dziesięć lat służby wojskowej, nie mogą być uważani jako obowiązani do służby w landwerze, chociażby w skutku powtórnego wstąpienia, lub otrzymania podoficerskiej nagrody służbowej obowiązani byli służyć jeszcze po terminie wyżej wymienionym.

6) W miejsce obowiązującego dotychczas dla obszaru krajów korony węgierskiej tytułu uwalniania wojskowych według §. 21. do 18. i §. 42. ustawy o uzupełnieniu wojska z r. 1858, tudzież w miejsce obowiązującego dotychczas dla obszaru królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa tytułu puszczania na urlop na podstawie postanowienia dopiero co powołanego i postanowienia artykułu 7. ustawy z dnia 10go listopada 1867 zaprowadza się z wejściem w życie ustawy wojskowej ulgi przyznane w §. 27. tejże właścicielom odziedziczonych gospodarstw wiejskich.

Tym żołnierzom, którzy przez spadkobierstwo przychodzą lub przyszli w posiadanie gospodarstw wiejskich, może być za dopełnieniem odnośnych warunków prawnych, przed wyżej wymienionym terminem, przyznane uwolnienie na czas pokoju od obowiązku służby czynnej, jeżeli mu jeszcze podlegają, nie pomijając jednak ośmiotygodniowego wykształcenia wojskowego i peryodycznych ćwiczeń z bronią.

Uczestnikami tej ulgi mogą być także ci żołnierze, przynależni do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, którzy jako właściciele odziedziczonych gospodarstw wiejskich mieli dotychczas przyznany urlop na zasadzie powyższych postanowień według artykułu 7. ustawy z dnia 10. listopada 1867. Co się tyczy dodatkowego ośmiotygodnjowego wykształcenia wymienionych w tym ustępie, wydane będą osobne postanowienia.

Przenoszenie takich żołnierzy do korpusów zapasowych jest na przyszłość niepotrzebne.

7) Ci żołnierze, którym na podstawie artykułu 7. ustawy z dnia 10. listopada 1867 przyznanem zostało prawo otrzymania urlopu, jeżeli są obowiązani do służby w linii, mogą być do służby czynnej powołani.

Ale jeżeli weszli w związek małżeński jeszcze przed wejściem w moc obowiązującą ustawy wojskowej, i jeżeli żyje ich żona albo dziecko, mogą być na czas pokoju uwolnieni od obowiązku czynnej służby, nie pomijając ośmiotygodniowego wykształcenia wojskowego i peryodycznych ćwiczeń z bronią.

8) Rozszerzenie prawa uwalniania wojskowych na mocy §§. 13. i 42. ustawy o uzupełnieniu wojska na synów nieślubnych (§§. 17. i 40. ustawy wojskowej) ma być zastosowane także do żołnierzy służących obecnie w stałem wojsku i marynarce wojennej.

To prawo otrzymania uwolnienia jest jednak ważnem tylko wtedy, gdy idzie o matki potrzebujące wsparcia, z pominięciem wszystkich innych członków rodziny, chociażby także byli niezdolni do pracy i potrzebowali pomocy, i prawo to ma być rozstrzygane według dotychczas obowiązujących przepisów co do uwalniania wojskowych z tytułu utrzymania owdowiałych matek.

W tym więc wypadku uwalniania, prócz potrzeby niesienia pomocy matce należy zawsze mieć na względzie, czy nie ma innych synów, zdatnych do pracy, ślubnych a względnie i nieślubnych.

Uwolnienie na mocy §§. 17. i 40. c), a nawet i a) ustawy wojskowej może na przyszłość nastąpić tylko wtedy, jeżeli dotyczący żołnierz oświadczy swoją gotowość do wypełnienia swego obowiązku względem potrzebującego pomocy członka rodziny; jak się samo przez się rozumie, w takich wypadkach uwalniania zastosowanem będzie odtąd także postanowienie §. 17. punkt 3. lit. b. ustawy wojskowej, według którego dopiero już ośmnastoletni brat ubiegającego się o uwolnienie z wojska, może być uwzględnionym.

9) Z tytułu §§. 17. i 40. lit. c) albo a), przed wejściem ustawy wojskowej w moc obowiązującą, uwolnieni ze stałego wojska lub marynarki wojennej, będący w trzeciej lub wyższej klasie wieku, jeżeli jeszcze nie przekroczyli trzydziestego roku życia, mają być przydzieleni do rezerwy zastępczej wojska lub marynarki wojennej dla utrzymania ewidencyi, po przekroczeniu zaś trzydziestego, a przed ukończeniem trzydziestego drugiego roku życia, do landwery.

Aż do ostatecznego ustanowienia ewidencyi rezerwy zastępczej i organizacyi władz do ewidencyi landwery, a względnie władz powiatowych landwery, uwolnieni ci mają być zapisywani w komendach okręgów uzupełniających, do których przynależą.

Co się jednak tyczy żołnierzy uzupełniających (Nachmänner) zgłaszających się o uwolnienie przy sposobności teraźniejszego uzupełnienia wojska, odbywającego się według dotychczas obowiązujących ustaw i przepisów, ci nie mogą być przydzielani do rezerwy zastępczej.

10. Prawo otrzymywania urlopu na podstawie §§. 18. do 20. ustawy o uzupełnieniu wojska z r. 1858 i artykułu 7. ustawy z dnia 10. listopada 1867, tudzież ustępów 14. i 21. lit. c) rozporządzenia okólnikowego c. k. ministerstwa wojny z d. 20. grudnia 1867 oddz. 2. nr. 9943, znosi się.

Nauczycielom szkół ludowych i kandydatom stanu nauczycielskiego do tychże szkół, ma być jednak według §. 27 ustawy wojskowej przyznane na czas pokoju uwolnienie od obowiązku czynnej służby, jeżeli mu jeszcze podlegają, nie pomijając wszakże ośmiotygodniowego wykształcenia wojskowego i peryodycznych ćwiczeń z bronią.

Zresztą żołnierze obecnie na mocy powyższych postanowień na urlopie będący, należą teraz tylko jeszcze do kategoryi puszczonych na urlop aż do zawołania, a zatem według okoliczności wskazanych przez stosunki stanu mogą być powołani do odbycia obowiązku czynnej służby, nieprzekraczając trzyletniego czasu służby w linii, licząc od roku stawiennictwa; jeżeli nie będą woleli dopełnić swego obowiązku czynnej służby, korzystając z ulg prawnie dozwolonych ochotnikom jednorocznym, w którymto względzie bliższe szczegóły zawarte są w następujących ustępach.

Tylko będący już z wejściem w moc obowiązującą ustawy wojskowej w wojsku stałem i marynarce wojennej, na mocy wymienionych we wstępie tego ustępu postanowień, puszczeni na urlop urzędnicy państwa, dóbr cesarskich, prywatnych, familijnych i stołowych, funduszów publicznych, reprezentacyi krajowych i powiatowych i gmin, mających sobie poruczoną administracyę polityczną, jeżeli do tych posad potrzebnem jest udowodnienie studyów prawniczych i politycznych, dalej profesorowie i nauczyciele zakładów naukowych publicznych i posiadający prawa tychże, z wyłączeniem tych szkół ludowych, z któremi postąpi się według 2 alinei tego punktu, jeżeli po uskutecznionem porozumieniu się, władze przełożone potwierdzą, że są niezbędnie potrzebni do wykonywania służby administracyjnej i nauczania, natenczas niepomijając ośmiotygodniowego wykształcenia wojskowego i peryodycznych ćwiczeń z bronią, mogą być za zezwoleniem komend jeneralnych lub wojskowych podczas pokoju zostawieni na urlopie.

Ostatni ustęp w punkcie 6. ma być zastosowany także do wymienionych w drugim ustępie tego punktu.

11. Ustanowiony ustawą wojskową wyjątek przyjmowanych oficerów i urzędników wojskowych, tudzież inwalidów patentowych nie zostających w domu inwalidów, od postanowień przepisów o żenienie się, rozciąga się naturalnie tylko na tych zupełnych inwalidów lub w ogóle stale pensyonowanych oficerów, strony wojskowe, urzędników wojskowych, niższe strony i sług armii, tudzież inwalidów patentowych i będących w rezerwacyi; co się zaś tyczy wojskowych czasowych pensyonowanych i oficerów pensyonowanych jako półinwalidzi z przeznaczeniem do zakładu miejscowego, tudzież żołnierzy pozostających na utrzymywaniu w domu inwalidów, obowiązują nadal przepisy o żenieniu się w c. k. armii lądowej z dnia 14. września 1861 rok Nr. 3851.

Przytem rozumie się samo przez się, że małżeństw takich zawartych przez oficerów będących stale na pensyi, inwalidów patentowych i będących w rezerwacyi, pochodzące wdowy i sieroty, równie nie mają prawa do zaopatrzenia ze skarbu państwa, jak i do żadnych innych beneficyów przysłużających według regulaminu żonom i dzieciom wojskowych (wdowom i sierotom).

Oficerowie rezerwy, tudzież oficerowie stale pensyonowani, strony wojskowe i urzędnicy mają o uskutecznionem zaślubieniu, z załączeniem świadectwa moralności narzeczonej, tudzież legalizowanego odpisu metryki ślubu zrobić doniesienie do odnośnej wojskowej władzy ewidencyjnej, która ma je komunikować przełożonej komendzie jeneralnej (wojskowej) celem uzupełnienia ksiąg matrykularnych, a mianowicie co do oficerów rezerwy w każdym pojedyńczym wypadku, co do innych kwartalnie.

12. Krajowcy, którzy odpowiadają warunkom §. 21. do 24. ustawy wojskowej i zamierzają wstąpić dobrowolnie do stałego wojska (marynarki wojennej) mogą z zachowaniem postępowania określonego w następujących punktach starać się, aby ich przyjęto jako ochotników jednorocznych. Przyjmowanie jednak zgłaszających się do tego okresu służby czynnej ustanie z dniem 31go tycznia 1869.

Uczniowie dwoch ostatnich kursów wyższego gymnazyum lub szkoły realnej wyższej, lub zakładu naukowego tegoż samego stopnia (punkt 27.), którym zbliża się czas stawania, lub którzy podlegają już temu obowiązkowi, jeżeli opóźnienie nauk w jednym z wymienionych zakładów nie nastąpiło z ich własnej winy, i zdołają to udowodnić świadectwem przełożonego zakładu naukowego, mogą być zostawieni na urlopie aż do osiągnięcia warunków wstępnych do jednorocznej służby ochotniczej za zezwoleniem odwłoki co do służby czynnej. Ale jeżeli zaniechają studyów przed ich ukończeniem, mają być natychmiast powołani do służby trzyletniej w linii.

13. Także żołnierze należący już do wojska i marynarki wojennej, tudzież wcieleni przy sposobności tegorocznej zwyczajnej dostawy rekruta, chociaż po wejściu ustawy wojskowej w moc obowiązującą, którzy odpowiedzą wymaganiom w powyższym punkcie wymienionym, bez warunku dobrowolnego wstąpienia, mogą uczynić zadość obowiązkowi służby czynnej z ulgą dozwoloną przy jednorocznej służbie ochotniczej, przyczem odbyty już czas służby czynnej policzony im będzie, jeżeli tego zażądają, do jednorocznej służby czynnej.

Korzystanie z ulg jednorocznej służby ochotniczej będzie dozwolone wymienione w poprzednim ustępie bez szkody dla prawa wynikającego z pozwolenia odłożenia czynnej służby tylko na czas terazniejszego peryodu przejściowego, i nie może się odnosić do późniejszego peryodu ani być odnowione, chociażby nawet okoliczności godne szczególnego uwzględnienia uniewinniały opóźnienie.

14. Jednoroczna służba ochotnicza może być odbyta albo

a) o własnym koszcie, przyczem ochotnik ma podczas swojej jednorocznej służby czynnej z własnych funduszów sprawiać sobie odzież, rynsztunek i wyżywienie a przy konnicy także konia i starać się o utrzymanie dla niego, lub też
b) koszta te będą opędzane z wspólnego budżetu wojennego.

Wymienieni pod a) będą umieszczeni w koszarach, należytości wymienionych pod b) będą uregulowane późniejszemi rozporządzeniami.

Aspirantom obu kategoryi wolno jest według wyboru i uzdolnienia odbyć czas służby czynnej:

c) jako żołnierz,
d) jako lekarz,
e) jako praktykant weterynaryi, albo
f) jako farmaceuta.

Aspiranci wymienieni pod c) mają prawo wybrać sobie garnizon i korpus, pod d) szpital garnizonowy, pod e) pułk jazdy lub artyleryi lub szwadron pociągów polowych, a pod f) aptekę wojskową.

Ochotnicy jednoroczni wstępujący do artyleryi, korpusu inżynieryi i pionierów, jeżeli zamierzają starać się o posadę oficera rezerwy w tej broni, muszą przed rozpoczęciem wykonywania jednorocznej służby czynnej udowodnić przynajmniej studya postanowione dla ogólnego oddziału (I. i II. kurs) instytutu politechnicznego.

15. Podania o przyjęcie aspirantów wymienionych w poprzednim punkcie pod a) i b), którzy życzą sobie odbyć służbę jako żołnierze, wnosić należy do komendy wybranego sobie korpusu armii, podania aspirantów korpusu pociągów wojskowych, do ministeryum wojny dla całego państwa.

Aspiranci zostający już w służbie czynnej przedkładają podania o przyjęcie swoim władzom przełożonym.

Podania o przyjęcie medyków, weterynarzy i farmaceutów, którzy chcą odbyć służbę w charakterach wymienionych w poprzednim punkcie pod d), e) i f) przesyłać należy do komendy jeneralnej (wojskowej), w której okręgu aspirant przebywa.

Aspiranci należący do wojska a zostający na urlopie, którzy jednocześnie proszą o odwłokę czasu służby czynnej i życzą sobie odbyć go jako żołnierze mają przesyłać swoje podania o przyjęcie do komendy korpusu, do którego należą.

16. Pisemne (wolne od stempla) podania o przyjęcie należy nadesłać wcześnie, tak, aby w razie pozwolenia na przyjęcie, asenterunek i wcielenie aspiranta do czynnej służby mogło nastąpić najpóźniej z dnia 1. lutego 1869.

Później nadchodzące podania aspirantów nowowstępujących nie będą już w tym peryodzie stawiennictwa uwzględnione.

Do podania trzeba dołączyć następujące dokumenta:

a) Dowód wieku potrzebnego do wstąpienia do wojska (marynarki wojennej) (§. 16. ustawy wojskowej).
b) Uwierzytelnione pisemne zezwolenie ojca i opiekuna aspiranta do wstąpienia jako ochotnik;
c) Dowod, że na aspirancie nie cięży wina zaniedbania obowiązku stawienia się;
d) dowód moralnego i
e) naukowego uzdolnienia.

Dowód do a) stanowi metryka chrztu (urodzenia) lecz może być niepotrzebnym ze strony uczniów szkoł, jeżeli ich wiek jest wyrażony w świadectwach szkolnych. Od załączenia tego dowodu ze strony należących już do wojska nie można być uwolnionym, jeżeli zaś są na urlopie, należy załączyć certyfikat urlopu.

Dowód pod b) jest potrzebny ze strony małoletnich, jeżeli ci nie należą jeszcze do armii, a dowód pod c) tylko wtedy, jeżeli aspirant nie należący do armii jest w drugiej lub wyższej klasie wieku; za ten ostatni dowód służy odnośne poświadczenie ze strony władzy politycznej.

Dowodem do d) jest dla aspirantów jednorocznej służby ochotniczej o własnym koszcie wystawione przez polityczną lub policyjną władzę miejscową potwierdzenie, w myśl §. 20. ustawy wojskowej, ustęp 2), jako aspirant jest moralnie usposobiony do wstąpienia do wojska jako ochotnik; dla aspirantów służby na koszt wspólnego budżetu wojennego, świadectwo nienagannego pod względem moralnym zachowania się, wystawione dla uczniów przez dyrektora odnośnego zakładu naukowego, lub przez przełożonego odnośnego kolegium profesorów, dla wszystkich innych zaś aspirantów przez władzę polityczną lub policyjną, będącą w ich miejscu pobytu.

Ze strony aspirantów zostających w czynnej służbie wystarczają w obu wypadkach wyciągi z księgi kar i ewetualnie listy konduity, z których można sądzić o moralnem uzdolnieniu aspirantów.

17. Dowód uzdolnienia pod względem naukowym stanowią:

A. Dla aspirantów służby o własnym koszcie:

a) świadectwa szkolne z ukończonego ostatniego kursu gimnazyum wyższego lub wyższej szkoły realnej lub zakładu naukowego tymże równego (punkt 27), jeżeli uzyskali przynajmniej pierwszą (dobrą) klasę postępu, lub
b) świadectwa uzdolnienia wydane przez komisyę egzaminacyjną.

B. Dla aspirantów do słuby na koszt wspólnego budżetu wojennego:

a) Świadectwa wymienione w poprzednim ustępie A. pod a) jeżeli udowadniają ogólny postęp celujący, lub gdzie taka ogólna klasa nie jest dawana, postęp celujący w głównych przedmiotach, w którymto razie należy także załączyć potwierdzenie ze strony zakładu naukowego, że te przedmioty, z których aspirant otrzymał postęp celujący są głównemi w owym kursie przedmiotami,
b) świadectwa dojrzałości, lub
c) świadectwo egzaminu ogólnego odbytego z rezultatem uzdolnienia.

C. Dla medyków:

a) urzędowe potwierdzenie ze strony dziekana dotyczącego kolegium profesorów, że aspirant został zapisany jako słuchacz zwyczajny, na który rok i na które przedmioty i że na nie rzeczywiście uczęszcza, lub
b) dyplom doktorski,

D. Dla weterynarzy:

a) Urzędowe potwierdzenie dyrektora odnośnego zakładu naukowego, że aspirant jest zapisany jako słuchacz zwyczajny, na który rok, na które przedmioty i że na nie rzeczywiście uczęszcza, lub
b) dyplom weterynarski.

E. Dla farmaceutów:

a) Urzędowe poświadczenie dotyczącego dziekana, że aspirant jest zapisany jako słuchacz zwyczajny, na który rok i że na niego rzeczywiście uczęszcza, lub

b) dyplom na magistra farmacyi lub doktora chemii.

W wypadkach wymienionych w punkcie 12 ustępie 2. uważane będą świadectwa szkolne ukończonego ostatniego półrocza jako dowody naukowego uzdolnienia, jeżeli świadectwa te potwierdzają przynajmniej pierwszą (dobrą) klasę postępu.

Dowody te, jakoteż wymienione pod D. a) i E. a) stanowią zarazem podstawę do osądzenia czy aspirant pod względem swego naukowego uzdolnienia kwalifikuje się lub nie do służby na koszt wspólnego budżetu wojennego. W tym względzie dyplomy wymienione D. b) i E. b) mają być uważane jako równe świadectwom dojrzałości, jeżeli aspirant chce odbyć służbę jako praktykant weterynaryi lub farmaceuta.

Z powodu nieumienia języka niemieckiego nikt nie moze być wykluczonym od jednorocznej służby ochotniczej.

18. Aspiranci do służby na koszt wspólnego budżetu wojennego mają nadto załączyć świadectwo ubóstwa, legalizowane przez władzę polityczną, do której przynależą a wystawione przez zwierzchność gminną na zasadzie przedsięwziętego dochodzenia.

19. W braku świadectw szkolnych przytoczonych w punkcie 17. pod A. a) dostarczyć należy potrzebny dowód wyższego wykształcenia przez złożenie osobnego egzaminu i przedłożenie świadectwa dotyczącego (punkt 17. A. b).

Dla odbywania tych egzaminów ustanowiona będzie przy komendzie każdej dywizyi wojsk w miejscu dyslokacyi tejże, komisya egzaminacyjna, tymczasowo tylko na czas przyjmowania na rok 1869.

Komisya taka składa się:

a) z szefa sztabu jeneralnego dotyczącej dywizyi wojsk jako przewodniczącego;
b) z dwóch profesorów wyższych szkół realnych;
c) z dwóch oficcerów, którzy są oraz nauczycielami w szkole przy odnośnej dywizyi wojsk.

Wszyscy wzwyż wymienieni członkowie są uprawnieni do głosowania.

Na sekretarza będzie powołany jeden z niższych oficerów służbowych.

O wyznaczeniu członka ze stanu cywilnego mają komendy jeneralne (wojskowe) w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa prosić odnośną władzę krajową, w krajach korony węgierskiej, królewstwo-węgierskie ministeryum wyznań i oświecenia.

Dnie, w których egzamina odbywać się będą i godziny rozpoczęcia będą na czas peryodu przyjmowania aż do dnia 31. stycznia 1869 z góry ustanowione i za pośrednictwem politycznej władzy krajowej ogłaszane w krajowym dzienniku ustaw, tudzież w krajowej gazecie urzędowej.

20. Podania o przypuszczenie do tego egzaminu wnosić należy do komendy dywizyi wojsk, przed której komisyą aspirant chce poddać się egzaminowi i załączyć zarazem uwierzytelnione przez polityczną lub policyjną władzę miejscową świadectwo tożsamości z opisaniem osoby i podpisem nazwiska aspiranta.

Podania aspirantów zostających już w czynnej służbie przesłane będą od komendy korpusu do przełożonej komendy dywizyi wojsk.

Egzamin ma obejmować przedmioty w takiej rozciągłości, w jakiej są wykładane w dwóch ostatnich kursach wyższych gymnazyów lub wyższych szkół realnych.

Egzamina te mają się odbywać częścią ustnie, częścią pisemnie w języku w którym aspirant najbieglej włada, aby komisya mogła sobie utworzyć pewny sąd, czy aspirant posiada przepisany w ustawie wojskowej stopień wykształcenia.

Po skończeniu egzaminu komisya rozstrzyga większością głosów, czy aspirant jest „uzdolniony", czy „nieuzdolniony", w pierwszym razie potwierdzone będzie aspirantowi uzdolnienie naukowe do jednorocznej służby ochotniczej na jego podaniu, wydać się mu mającem, z podpisami wszystkich członków komisyi; aspiranci nieuzdolnieni będą na rok 1869 odsunięci.

Przeciwko uchwałom komisyi egzaminacyjnej nie ma rekursu.

21) Do przyjmowania ochotników jednorocznych obu kategoryi punkt 14. a) i b) do służby jako żołnierze są upoważnione:

Pułki piechoty liniowej.
Pułk strzelców tyrolskich imienia Najjaśniejszego Pana.
Bataliony strzelców polowych.
Pułki jazdy.
Pułki artyleryi.
Bataliony artyleryi fortecznej.
Pułki inżynieryi.
Pułk pionierów, i
korpus pociągów wojskowych, tudzież
marynarka wojenna (punkt 26.).

Rozstrzyganie względem podań o przyjęcie przysłuża komendom obranych korpusów wojsk, a względnie ministerstwu wojny dla całego państwa (punkt 15. ustęp 1. i 2.), tudzież korpusom wojsk (tamże ustęp 4.).

Względem przyjęcia medyków, weterynarzy i farmaceutów rozstrzyga komenda jeneralna (wojskowa).

Przyjmowanie ochotników jednorocznych obu kategoryi jest co do liczby nieograniczone, tylko do korpusu pociągów wojskowych nie może być przyjętych więcej, jak 25 aspirantów.

Ochotnicy przyjęci do służby na koszt wspólnego budżetu wojennego liczą się do przepisanego stanu wyżywienia korpusu, w którego niższych oddziałach ile możności jednostajnie rozdzieleni być mają.

Przydzielanie lub przyjmowanie ochotników do kadrów zapasowych nie jest dozwolone.

22) Aspiranci nowo wstępujący, a mający sobie przyznane prawo jednorocznej służby czynnej, będą po sprawdzeniu fizycznej zdatności do obranego korpusu asenterowani, i jeżeli odwłoka służby czynnej nie następuje, wciągnięci z dniem 1. lutego 1869 do czynnej służby.

Medycy i farmaceuci mają być asenterowani do pułku tego okręgu uzupełniającego, do którego przynależą.

Aspiranci należący już do służby w wojsku, będący na urlopie, którym ulgi te, co dla ochotników jednorocznych przyznane zostały, jeżeli korpus obrany nie należy do innego gatunku broni, mają być w dotychczasowym korpusie zostawieni a do wybranego na czas służby czynnej przydzieleni, w innym razie ci, jako też ochotnicy przechodzący ze stanu czynnej służby do innego korpusu wojsk mają być do obranego korpusu wojsk przeniesieni.

Jeżeli ten ostatni wypadek połączony jest ze zmianą miejsca garnizonu, natenczas ochotnik do służby o własnym koszcie ma opędzić wydatki na podróż z własnych funduszów.

O przyznaniu tym, którzy już służą, prawa do ulgi dla ochotników jednorocznych, tudzież o wciągnięciu tychże do czynnej służby ma być odnośny korpus, do którego tacy ochotnicy należą, zawiadomiony, a tenże ma uczynić o tem potrzebną wzmiankę w księdze matrykularnej.

Asenterowanie ochotnika jednorocznego następuje z wyraźnem wyszczególnieniem tego charakteru w liście asenterunkowej, na prawny czas służby, 12 a względnie 10 lat.

Akt asenterunku ma być według obowiązującego dotychczas przepisu zakomunikowany komendzie przynależnego okręgu uzupełniającego, a przez też dotyczącej władzy politycznej.

23) Ochotnicy jednoroczni, odbywający dalej nauki, i przedkładający dowody, które to potwierdzają, mogą uzyskać odwłokę wstąpienia do służby celem ukończenia studyów, lecz nie na dłużej, jak do 25. roku życia.

Ochotnicy tacy będą natychmiast puszczeni na urlop aż do czasu wymienionego w certyfikacie urlopowym, i należą do kategoryi będących na urlopie aż do zawołania.

24) Jeżeli ochotnik jednoroczny z powodu błędu fizycznego, który nie pozbawia go zdolności do służby wojennej i zdatności do innego, jak obrany gatunku broni, do obranego korpusu wojska przyjętym nie zostanie, może ponownie ubiegać się o przyjęcie do korpusu wojska tego gatunku broni, do ktorego posiada uzdolnienie.

Jeżeli zaś ochotnik z powodu błędu fizycznego, który go czyni niezdatnym do służby wojennej w ogólności, przyjętym nie został, pozostaje mu starać się u komendy jeneralnej lub wojskowej o ponowne oględziny lekarskie.

Komenda jeneralna lub wojskowa zasięga od korpusu wojsk opinii lekarza wojskowego względem ochotnika, i zarządza według okoliczności stawienie go przed komisyą superarbitralną.

Jeżeli komisya uzna aspiranta za zdolnego do korpusu, do którego z powyższego powodu został nieprzyjęty, natenczas będzie do odnośnego korpusu asenterowanym; jeżeli zaś będzie uznany za zdatnego do innego gatunku broni, natenczas komenda jeneralna lub wojskowa poleci aspiranta, według jego wyboru, korpusowi wojsk odnośnego gatunku broni, do przyjęcia.

W wypadkach wymienionych w drugim ustępie nie udzielają się aspirantowi pisemne odpowiedzi; opinie lekarskie jednak mają być notowane w korpusie, który odmawia przyjęcia.

25) Jeżeli dowodem uzdolnienia naukowego są świadectwa zagranicznych zakładów naukowych, podanie takie przesyła się na teraz ze strony korpusu do ministeryum wojny dla całego państwa, aby w porozumieniu z dotyczącem ministerstwem wyznań i oświecenia rozstrzygnęło, jeżeli wszystkie inne warunki do wstąpienia ochotnika mogą być uważane jako zupełnie dopełnione, i jeżeli ochotnik przy oględzinach ciała poprzednio odbyć się mających został uznany za zdatnego do wcielenia.

26) Marynarze z powołania, którzy życzą sobie wstąpić do marynarki wojennej z ulgą jednorocznej czynnej służby, winni podania o przyjęcie przesyłać do admiralatu w Pola.

Dowód uzdolnienia naukowego stanowią świadectwa z ukończonego niższego gimnazyum lub niższej szkoły realnej, tudzież świadectwa z ukończonych nauk w krajowej lub zagranicznej szkole żeglarskiej, jeżeli udowadniają przynajmniej I. klasę postępu.

Uczniowie wyższych zakładów technicznych, którzy chcą się poświęcić budownictu okrętowemu lub technologii okrętowej, będą co się tyczy ulgi jednorocznej służby ochotniczej traktowani tak jak marynarze z powołania, jeżeli ukończyli dwa kursa w takim zakładzie, i świadectwami szkolnemi udowadniają w tym względzie przynajmniej pierwszą klasę postępu.

W braku powyższych świadectw szkolnych dać należy dowód odpowiedniego wykształcenia przez złożenie osobnego egzaminu i przedstawienie dotyczącego świadectwa.

Do przedsiębrania tych egzaminów ustanawia się na czas przyjmowania komisyę egzaminacyjną w akademii marynarki w Fiume.

Komisya będzie się składać:

a) z komendanta akademii marynarki lub jego zastępcy;
b) z profesora szkoły żeglarskiej;
c) z proferora niższego gimnazyum lub niższej szkoły realnej;
d) z dwóch oficerów lub hydrografów, którzy są oraz profesorami akademii marynarki.

Zresztą co się tyczy przyjmowania marynarzy z powołania i równo z niemi traktowanych uczniów wyższych zakładów technicznych, jako też aspirantów jednorocznej służby ochotniczej przy pułku piechoty morskiej, ma się postępować według sposobu przepisanego względem przyjmowania ochotników jednorocznych do stałego wojska.

Z przypuszczonych do jednorocznej służby ochotniczej przy marynarce wojennej nikt nie jest obowiązany sprawiać sobie odzież i wyżywienie.

27) We względzie udowodnienia naukowego uzdolnienia aspirantów do jednorocznej służby ochotniczej następujące krajowe zakłady naukowe uważane będą jako równe wyższym gimnazyom i wyższym szkołom realnym:

a) c. k. akademia sztuk pięknych w Wiedniu, akademia sztuk pięknych w Pradze utrzymywana przez towarzystwo patryotyczne przyjaciół sztuki, szkoła sztuk pięknych przy c. k. instytucie technicznym w Krakowie i szkoła artystyczno-przemysłowa w Wiedniu;
b) c. k. akademia górnicza w Loeben i Przybramie, c. k. akademia leśnictwa w Maria-Brunn, król. węgierska akademia górn. i leśnic. w Schemnitz, zakłady naukowe rolnicze w Altenburgu węgierskim, Debreczynie, Keszthety, Tetschen-Liebwerd, w Tabor i Dublanach, zakłady naukowe leśnictwa w Weisswasser i Eulenbergu, c. k. akademia handlowa w Tryeście, dalej akademie handlowe w Wiedniu i Pradze i akademia dla handlu i przemysłu w Gracu, tudzież
c) instytut weterynaryi wojskowej w Wiedniu, o ile ten jest zakładem naukowym cywilnym, i instytut przyrządzania lekarstw dla bydła w Peszcie.

28) Krajowcy, którzy według §. 20. ustawy wojskowej życzą sobie wstąpić dobrowolnie do stałego wojska lub marynarki wojennej, mają przedłożyć dowody wymienione w punkcie 16. tego rozporządzenia pod a) i d), a ewentualnie także pod a) i e), do d) w taki sposób, jak to jest postanowione dla ochotników jednorocznych do służby o własnym koszcie.

Asenterowanie takich ochotników może odtąd nastąpić tylko za zgodą odnosnego korpusu, do którego ochotnik chce być wcielonym. Ich obowiązek służby wojskowej w stałem wojsku lub marynarce wojennej ustanowiony jest w §. 4. ustawy wojskowej, razem na lat 12, a względnie lat 10.

Ale jeżeli już dopełnili swego obowiązku służby wojskowej, mogą być zobowiązani tylko do trzyletniej służby w linii.

Zresztą co do asenterowania tych ochotników istniejące przepisy pozostają jeszcze na teraz obowiązującemi.

Zarazem podaje się do wiadomości na prośbę c. k. komendy jeneralnej we Lwowie.

Stosownie do powyższego punktu 19. zarządzone egzamina aspirantów jednorocznej służby ochotniczej odbywać się będą przy XI. dywizyi wojsk we Lwowie i przy XII. dywizyi wojsk w Krakowie dnia 25. stycznia, a gdyby tego wielki napływ egzaminowanych wymagał, dnia 26. stycznia 1869, i rozpoczną się o godzininie 9tej przed południem.

Odnośne podania o przypuszczenie do egzaminu wnosić należy najpoźniej do dnia 23. stycznia 1869 do rzeczonych komend dywizyi, a podania o przyjęcie jako ochotników jednorocznych, ze względu na punkt 30. wspomnionego rozporządzenia okólnikowego, z załączeniem potrzebnych świadectw, najpoźniej do 28. stycznia 1869 do komend wojska lub władz wojskowych, którym przysłuża prawo zezwalania na przyjęcie wspomnionych ochotników. Aspiranci, którzy się opóźnią ze zgłoszeniem, nie będą uwzględnieni w peryodzie 1868—1869.

Z c. k. Namiestnictwa galicyjskiego. — Lwów, 5. stycznia 1869.

Обвѣщенїе

ц. к. Намѣстництва галицкого зъ днѧ 3. Сѣчнѧ 1869. ч. 72.409. подаюче до вѣдомости декотрї постановленїѧ взглѧдомъ застосованїѧ оуставы войсковой зъ днѧ 5. Грꙋднѧ 1868. ч. 151. Вѣстникъ оуставъ державныхъ, що сѧ тычитъ належачихъ до слꙋжбы въ ц. к. войскꙋ (маринарцѣ военной), ꙗкъ и кольохъ роспорѧжений взглѧдомъ прїймованїѧ охотниковъ одпорочныхъ въ роцѣ 1869. и взглѧдомъ естꙋпованїѧ охотниковъ въ загальности.

Ц. к. Министерство войны длѧ цѣлои державы за попереднимъ порозꙋмлѣньемъ сѧ зъ Министерствами обороны краевой обохъ половинъ державы а за согласїемъ тыхже выдало роспорѧженьемъ окрꙋжнымъ зъ днѧ 22. Грꙋднѧ м. р. През. ч. 4554. (Вѣстникъ роспорѧженїй длѧ армїи, часть 47.) постановленьѧ взглѧдомъ застосованьѧ оуставы войсковой входѧчои въ силꙋ обовѧзꙋючꙋ въ обохъ частѧхъ Монархїи съ вынѧтьемъ Пограничьѧ Войскового, що сѧ тычитъ належачихъ до слꙋжбы въ ц. к. войскꙋ (маринарцѣ военной), потомъ войсковыхъ побираючихъ жалованьѧ и оутримованыхъ зъ фондꙋшꙋ длѧ инвалидовъ ꙗкъ и постановленьѧ взглѧдомъ прїймованьѧ охотниковъ одпорочныхъ въ роцѣ 1869. и взглѧдомъ вствпованьѧ охотниковъ въ загальности.

Въ слѣдствїе высокого роспорѧженьѧ ц. к. Министерства обороны краевои и безпеченьства пꙋбличного зъ днѧ 24. Грꙋднѧ 1868. ч. 3878./О. кр. обвѣщаютъ сѧ симъ тїи зъ реченихъ постановленїй, котрї повинни бꙋти вѣдомї людности, а именно особамъ хотѧчимъ запевнити собѣ корысти вствпленьѧ на оденъ рокъ ꙗко охотники.

1. Всѣ съ днемъ вствпленьѧ въ силꙋ обовѧзꙋючꙋ оуставы войсковои належачї до войска сталого безъ рожницѣ степены, котрї не выслꙋжили ище въ войскꙋ лѣтъ десѧти или часꙋ ꙗкого требꙋютъ обовѧзꙋючї доси оуставы и преписы, обовѧзанї сꙋть отбꙋти часъ слꙋжбы оустановленый въ §. 4. оуставы войсковои, въ сталомъ войскꙋ и льандверѣ, разомъ лѣтъ дванайцѧть, не числѧчи часꙋ слꙋжбы отбитого за карꙋ. Припадаючїй ведлѧ того обовѧзокъ слꙋжбы мае быти выраженый въ книгахъ матрикꙋлѧрныхъ.

2. Постановленьѧ тое мае быти застосоване такожъ до слꙋжащихъ при маринарцѣ военной, осколько однакожъ свой часъ слꙋжбы въ тойже отбываютъ, зъ тою змѣною, що тїи, немаючи обовѧзкꙋ слꙋженьѧ въ льандверѣ, обовѧзанї сꙋтъ слꙋжити загаломъ только лѣтъ десѧтъ.

3. Часъ слꙋжбы всѣхъ особъ отъ терминꙋ (речинцѧ) подъ 1. наведеного, належащихъ до сталого войска (маринарки военной) числитъ сѧ отъ днѧ асентерꙋнкꙋ, часъ слꙋжбы втѣленыхъ зъ войсковыхъ закладовъ выховавчихъ отъ днѧ выстꙋпленьѧ зъ тыхже.

4. Десѧтилѣтный, или въ силꙋ доси важныхъ оуставъ и преписовъ припадаючый обовѧзокъ слꙋжбы войсковои мае быти оуважаный ꙗко выполненый, если ведлѧ требованьѧ дотеперѣшныхъ преписовъ що до звычайного, по отбꙋтимъ цѣлковито часѣ слꙋжбы, оувальнѧньѧ жолнѣровъ, може быти оуважаный, ꙗко оуконченый зъ концемъ Червцѧ 1868. р. Належащїи до той категорїи не сꙋтъ оуже обовѧзанї до слꙋжбы въ Льандверѣ.

5. Втѣленїи на ново ведлѧ преписꙋ зъ р. 1856. потомъ подпорꙋчники обдаренїи нагородою слꙋжбовою, належащїи зъ днемъ вствпленьѧ въ силꙋ обовѧзꙋючꙋ оуставы войсковои до сталого войска, если отбꙋли десѧтъ лѣтъ слꙋжбы войсковои, не могꙋтъ быти оуважанї ꙗко обовѧзанї до слꙋжбы въ Льандверѣ, хотьбы въ слѣдствїе поновного вствпленьѧ или оутриманьѧ подофицерскои нагороды слꙋжбовои обовѧзанї бꙋли слꙋжити еще по терминѣ вижше наведенымъ.

6. Въ мѣстце обовѧзꙋющого до сего часꙋ длѧ обшарꙋ краевъ короны оугорской тытꙋлꙋ оувальнѧньѧ войсковыхъ ведлѧ §. 21. до 18. и §. 42. оуставы о оузꙋполненью войска зъ р. 1858., ꙗкъ и въ мѣстце обовѧзꙋющого доси длѧ обшарꙋ королевствъ и краевъ репрезентованыхъ въ Радѣ державной тытꙋлꙋ пꙋщаньѧ на оурльопъ на подставѣ постановленьѧ що ино покликаного и постановленьѧ артикꙋлꙋ 7. оуставы зъ днѧ 10. Новембрѧ 1867., запроваджае сѧ зъ вствпленьемъ въ житье оуставы войсковой ослегченьѧ признанїи въ §. 27. тойже, властителѧмъ одѣдѣченыхъ господарствъ сельскихъ.

Тѣмъ жолнѣрамъ, котрї черезъ наслѣдство приходѧтъ или прїйшли въ посѣданье господарствъ сельскихъ, може быти за дополненьемъ относныхъ оусловїй правныхъ, передъ вижше наведенымъ терминомъ, признане оувольненье на часъ покою отъ обовѧзкꙋ слꙋжбы чинной, если емꙋ еще подлѧгаютъ не залишаючи однакожь осьматыждневого выобразованьѧ войскового и перїодичныхъ оупражненїй зъ орꙋжьемъ.

Оучастникамъ того оулегченьѧ могꙋтъ быти также тїи жолнѣры принадлежнїи до королевствъ и краевъ репрезентованыхъ въ Радѣ державной, котрї ꙗко властители одѣдѣченыхъ господарствъ сельскихъ мали доси признаный оурльопъ на засадѣ повижшихъ постановленїй ведлѧ артикꙋлꙋ 7. оуставы зъ днѧ 10. Новембрѧ 1867. Що сѧ тычитъ додаткового осьмотыждневого образованьѧ наведеного въ томъ оустꙋпѣ, выданї бꙋдꙋтъ особнїи постановленьѧ.

Переношенье такихъ жолнѣровъ до корпꙋсовъ запасовыхъ есть на бꙋдꙋщность непотребне.

7. Тїи жолнѣры, котримъ на подставѣ артикꙋлꙋ 7. оуставы зъ днѧ 10. Новембрѧ 1867. признанымъ зостало право оутриманьѧ оурльопꙋ, если сꙋть обовѧзанї до слꙋжбы въ л нїи могꙋтъ быти до слꙋжбы чинной покликанї.

Але если вствпили въ свѧзокъ сопрꙋжескїй еще передъ вствпленьемъ въ силꙋ обовѧзꙋющꙋ оуставы войсковои, и если жїе ихъ жена или детина, могꙋтъ быти на часъ покою оувольненї отъ обовѧзкꙋ чинной слꙋжбы незалишаючи осьмотыждневого образованьѧ войскового и перїодичныхъ оупражненїй съ орꙋжьемъ.

8. Розширенья права оувальнѧньѧ войсковыхъ въ силꙋ §§. 13. и 42. оуставы о оузꙋполненью войска на сыновъ нешлюбныхъ (§§. 17. и 40 оуставы войсковой) мае быти застосоване такожь до жолнѣровъ слꙋжащихъ тепер въ сталимъ войскꙋ и маринарцѣ военной.

Тое право отриманьѧ оувольненьѧ есть однакожъ важнымъ только тогды, коли ходитъ о матери потребꙋючїй веперта съ поминеньемъ всѣхъ инныхъ членовъ родины, хотьбы также бꙋли нездобнї до працѣ и потребовали помочи, и право тое мае быти розрѣшане ведлѧ до сего часꙋ обовѧзꙋющихъ преписовъ що до оувальнѧньѧ войсковыхъ зъ тытꙋлꙋ оутрыманьѧ овдовѣлихъ матерей.

Въ тѣмъ отже выпадкꙋ оувальнѧньѧ, окромъ потребы несеньѧ помочи матери належитъ всегда мати на взглѧдѣ чи нема инныхъ сыновъ, здобнихъ до працѣ шлюбныхъ взглѧдно и нешлюбныхъ.

Оувольненье на моцы §§. 17. и 40. в), а навѣтъ и а) оуставы войсковои може на бꙋдꙋчность настꙋпити только тогдѣ, если дотычный жолнѣръ объѧвитъ свою готовость до выполненьѧ своего обовѧзкꙋ взглѧдомъ потребꙋючого помочи члена родины; ꙗкъ сѧ само черезъ себе розꙋмѣе въ такихъ выпадкахъ оувальнѧньѧ застосованымъ бꙋде отъ теперъ такожъ постановленье § 17. пꙋнктъ 3. бꙋкв. б) оуставы войсковой, ведлѧ котрого донѣро оуже осьмнастолѣтный братъ оубѣгаючый сѧ о оувольненье зъ войска, може быти оувзглѧдненымъ.

9. Зъ тытꙋлꙋ §§. 17. и 40. бꙋкв. в) або а), передъ вствпленьемъ оуставы войсковои въ силꙋ обовѧзꙋющꙋ, оувольненый отъ сталого войска или маринарки военной, бꙋдꙋчый въ третой или вижшей клѧсѣ вѣкꙋ, если ище неперекрочили тридесѧтого рокꙋ житьѧ, маютъ быти прыдѣленї до резервы застꙋпчой войска или маринарки военной длѧ оутриманьѧ евиденцїи (зримости), неперекрочивши же тридесѧтого а передъ оуконченьемъ тридесѧтого дрꙋгого рокꙋ житьѧ до льандверы.

Ажь до остаточного оустановленьѧ евиденцїи резервы застꙋпчой и организацїи властей до евиденцїи льандверы а взглѧдно властей повѣтовыхъ льандверы, оувольненї тїи маютъ быти записованї въ комендахъ окрꙋговъ оузꙋполнѧючихъ до котрихъ принадлежатъ.

Що сѧ однакожь тычитъ жолнѣровъ оузꙋполнѧючихъ (Nachmänner) зголошаючихъ сѧ о оувольненье при способности теперѣшного оузꙋполненьѧ войска, отбываючого сѧ ведлѧ до сего часꙋ обовѧзꙋючихъ оуставъ и преписовъ, тїи не могꙋтъ быти придѣленї до резервы застꙋпчой.

10. Право оутримованьѧ оурльопꙋ на подставѣ §§. 18. до 20. оуставы о оузꙋполненью войска зъ р. 1858. и артикꙋлꙋ 7. оуставы зъ днѧ 10. Новембрѧ 1867., ꙗкъ и оустꙋповъ 14. и 21. бꙋкв. в) роспорѧженьѧ окрꙋжного ц. к. Министерства войны зъ днѧ 20. Грꙋднѧ 1867. отдѣлъ 2. ч. 5943., зноситъ сѧ.

Оучителѧмъ школъ народныхъ и кандидатамъ станꙋ оучительского до тыхже школъ, мае быти однакожь ведлѧ §. 27. оуставы войсковои признане на часъ покою оувольненье отъ обовѧзкꙋ чинной слꙋжбы, если емꙋ еще подлѧгаютъ, незалишаючи однакожь осьмотыждневого образованьѧ войскового и перїодичныхъ оупражненїй съ орꙋжьемъ.

Зъ рештою жолнѣры теперь на моцы повижшихъ постановленїй на оурльопѣ сꙋщїи належатъ теперъ только ище до категорїи пꙋщеныхъ на оурльопъ ажъ до покликаньѧ, а затѣмъ ведлѧ обстоѧтельствъ вказаныхъ черезъ стосꙋнки станꙋ могꙋтъ быти покликанї до отбытѧ обовѧзкꙋ чинной слꙋжбы не перекрачаючи трелѣтного часꙋ слꙋжбы въ лѣнїи, числѧчи отъ рокꙋ отставленьѧ. если небꙋдꙋтъ волѣли дополнити своего обовѧзкꙋ чинной слꙋжбы пользꙋючи зъ оулегченїй правно дозволенныхъ охотникамъ еднорочнымъ, въ котромъ то взглѧдѣ ближшїи постановленьѧ заключенї сꙋть въ слѣдꙋючихъ оустꙋпахъ.

Только сꙋщїи оуже въ вствпленьемъ въ силꙋ обовѧзꙋющꙋ оуставы войсковой въ войскꙋ сталимъ и маринарцѣ военной, на моцы наведенныхъ во вствпѣ того оустꙋпꙋ постановленїй, пꙋщенїи на оурльопъ оурѧдники державнїи, добръ цѣсарскихъ приватныхъ, фамилїйныхъ и столовыхъ, фꙋндꙋшовъ пꙋбличныхъ, репрезентацїй краевыхъ и повѣтовыхъ, и громадъ маючихъ собѣ порꙋченꙋ администрацїю политичнꙋю. если до тыхъ посадъ потребнымъ есть оудоводненье стꙋдїевъ правничихъ и политичныхъ, дальше професори и оучители закладовъ наꙋковыхъ, пꙋбличныхъ и посѣдаючихъ права тыхже, зъ исключеньемъ тыхъ школъ народнихъ, зъ котрими постꙋпитъ сѧ ведлѧ 2. алинеи того пꙋнктꙋ, если по послѣдовавшимъ порозꙋмлѣнью сѧ, власти преложенї потвердѧтъ, що сꙋть неотзовно потребрїи до выконыванѧ слꙋжбы администрацїйной и наꙋчанѧ, тогдѣ, незалишаючи осьмотыждневого образованьѧ войскового и перїодичныхъ оупражненїй съ орꙋжьемъ, могꙋтъ быти за соизволеньемъ командъ енеральныхъ или войсковыхъ въ часѣ покою зоставленї на оурльопѣ.

Послѣднїй оустꙋпъ въ пꙋнктѣ 6. мае быти застосованїй такожъ до вымѣненыхъ въ дрꙋгимъ оустꙋпѣ того пꙋнктꙋ.

11. Оустановленый оуставою войсковою вытокъ пенсїонованыхъ официровъ и оурѧдниковъ войсковыхъ, ꙗкъ и инвалидовъ патентовыхъ, незостаючихъ въ домꙋ инвалидовъ, отъ постановленїй преписовъ о женѣню сѧ, ростѧгаютъ сѧ натꙋрально только на зꙋполныхъ инвалидовъ или въ обще стало пенсїонованыхъ офицеровъ, стороны войсковїи, оурѧдниковъ войсковыхъ, нижшїи стороны и слꙋги армїи ꙗкъ и инвалидовъ патентовыхъ и сꙋщихъ въ резервацїи, а що сѧ тычитъ войсковыхъ часово пенсїонованыхъ и офицеровъ пенсїонованыхъ ꙗко полинвалидовъ съ призначеньемъ до закладꙋ мѣстцевого ꙗкъ и жолнѣровъ позостаючихъ на оутриманю въ домꙋ инвалидовъ, обовѧзꙋютъ на бꙋдꙋчность преписы о женѣню сѧ въ ц. к. армїи на сꙋщи зъ днѧ 14. Бересня 1861. ч. 3851.

Притомъ розꙋмѣе сѧ само черезъ себе, що изъ сопрꙋжествъ такихъ заключеныхъ черезъ офицеровъ сꙋщихъ стало на пенсїи, инвалидовъ патентовыхъ и сꙋщихъ въ резервацїи, походѧчи вдови и сироты, ровно не маютъ права до заосмотреньѧ изъ скарбꙋ державного, ꙗкъ и до жадныхъ инныхъ бенефицїевъ прислꙋжающихъ ведлѧ регꙋлѧминꙋ женамъ и дѣтѧмъ войсковыхъ вдовицѧмъ и сиротамъ.

Офицеры резервы, ꙗкъ и офицеры стало пенсїонованї, сторони войсковїи и оурѧдники маютъ о послѣдовавшимъ заслюбленью, зъ залꙋченьемъ свѣдоцтва моральности нареченой ꙗкъ и легализованого отписꙋ метрики шлюбꙋ зробити донесенье до дотычной войсковои власти евиденцїйной, котра мае тое комꙋниковати преложеной командѣ енеральной (войсковой) въ цѣли оузꙋполненьѧ книгъ метрикꙋлѧрныхъ, а именно що до офицеровъ резервы въ кождимъ поединчимъ выпадкꙋ, що до инныхъ квартально.

12. Краевцы, котрї отповѣдаютъ оусловїѧмъ §. 21. до 24. оуставы войсковой и намѣрѧютъ вствпити доброохотно до сталого войска (маринарки военной), могꙋтъ зъ заховаьемъ постꙋпованѧ начертаного въ слѣдꙋющихъ пꙋнктахъ старати сѧ, щобы ихъ принѧто ꙗко охотниковъ еднорочныхъ.

Прїймованье однакожь зголошаючихъ сѧ до того окресꙋ слꙋжбы чинной оустане зъ днемъ 31. Сѣчнѧ 1869.

Оученики двохъ послѣднихъ кꙋрсовъ вышшой гимназїи или школы реальной вышшой, или закладꙋ наꙋкового той самой степени, (точка 27.) котримъ зближае сѧ часъ ставанѧ, али котрї подлѧгаютъ оуже томꙋ обовѧзкови, если опозненье наꙋкъ въ еднимъ зъ наведеныхъ закладовъ ненастꙋпило зъ ихъ власной вины и зделаютъ тое оудоводнити свѣдоцтвомъ предстоѧтелѧ закладꙋ наꙋкового, могꙋтъ быти зоставленї на оурльопѣ ажь до осѧгненьѧ оусловїй вствпнихъ до еднорочной слꙋжбы охотничой за соизволеньемъ отволоки що до слꙋжбы чинной.

Але если залишатъ стꙋдїѧ передъ ихъ оуконченьемъ, маютъ быти въ сей часъ покликанї до слꙋжбы трилѣтной въ лѣнїи.

13. Такожь жолнѣры належащи оуже до войска и маринарки военной, ꙗкъ и втѣленїи при способности сегорочной звыклои доставы рекрꙋта хотѧй по вствпленью оуставы войсковои въ силꙋ обовѧзꙋючꙋ, котрї задосить оучинѧтъ вымаганьемъ въ повижшей точцѣ наведенымъ, безъ оусловьѧ доброволного вствпленьѧ, могꙋтъ оучинити задосить обовѧзкови слꙋжбы чинной зъ оулегченьемъ дозволенымъ при еднорочной слꙋжбѣ охотничей, причемъ отбытый оуже часъ слꙋжбы чинной почисленый имъ бꙋде, если того затребꙋютъ, до еднорочной слꙋжбы чинной.

Пользованье зъ оулегченьѧ еднорочной слꙋжбы охотничой бꙋде дозволене вымѣненимъ въ попереднимъ оустꙋпѣ безъ шкоды длѧ права вынникаючого зъ позволеньѧ отложеньѧ чинной слꙋжбы, только на часъ теперѣш-

ного періодȣ переходового и не може сѧ относити до познѣйшого періодȣ анѣ быти одновлене. Хотайбы навѣтъ обстоѧтельства годнй особеннѣйшого оувзглѧдненьѧ оуневиннѧли опозненье.

14 Однорочна слȣжба охотнича може быти отбыта або

а) о власномъ коштѣ, причемъ охотникъ мае бȣдучасъ своей однорочной слȣжбы чинной зъ власныхъ фȣндȣшôвъ справлѧти собѣ одѣжь, ринштȣнокъ и выживленье, а при конницѣ такожъ конѧ и старати сѧ о оутриманье длѧ него, или

б) кошта тй бȣдȣтъ покрываній изъ вспôльного бȣджетȣ военного.

Вымѣненй подъ а) бȣдȣтъ оумѣщеній въ кошарахъ, належитости вымѣненыхъ подъ б) бȣдȣтъ оурегȣлованій позднѣйшими роспорѧженіѧми.

Аспирантамъ обохъ категорій вôльно естъ ведлѧ выборȣ и здольности отбыти часъ слȣжбы чинной:

в) ꙗко жолнѣръ,

г) ꙗко лѣкаръ,

ж) ꙗко практикантъ ветеринарій, или

з) ꙗко фармацевта.

Аспиранти вымѣненй подъ в) маютъ право выбрати собѣ гарнизонъ и корпȣсъ, подъ г) шпиталь гарнизоновый, подъ ж) полкъ ѣзды или артилерій или швадронъ потѧгôвъ полевыхъ, а подъ з) аптикȣ войсковȣ.

Охотники однорочни встȣпаючи до артилерій, корпȣсȣ инженѣровъ и піоньеровъ: если намѣрѧютъ старати сѧ о посадȣ офицера резервы въ тôмъ орȣжію, мȣсѧтъ передъ роспочатьемъ выконыванѧ однорочной слȣжбы чинной оудоводнити принаймнѣй стȣдіѧ постановленій длѧ общего отдѣлȣ (I. и II. кȣрсъ) института политехничного.

15. Поданьѧ о принѧтье аспирантôвъ вымѣненыхъ въ попередной точцѣ подъ а) и б), котрй желаютъ отбыти слȣжбȣ ꙗко жолнѣры, вносити належитъ до команды выбраного собѣ корпȣса армій, поданьѧ аспирантôвъ корпȣса потѧгôвъ войсковыхъ до Министерства войны длѧ цѣлой державы.

Аспиранты зôстаючи оуже въ слȣжбѣ чинной предкладаютъ поданьѧ о принѧтье своимъ властѧмъ преложенымъ.

Поданьѧ о принѧтьѧ медиковъ, ветеринаровъ и фармацевтôвъ, котрй хотѧтъ отбыти слȣжбȣ въ характерахъ вымѣненыхъ въ попередной точцѣ подъ г), ж) и з) пресилати належитъ до команды енеральной (войсковой), въ котрой окрȣзѣ аспирантъ пребывае.

Аспиранты належащій до войска а зостающій на оурльопѣ, котрй сопременно просѧтъ о отволокȣ часȣ слȣжбы чинной и жилаютъ отбȣти го ꙗко жолнѣры, маютъ просилати свои поданьѧ о принѧтье до команды корпȣса, до котрого належатъ.

16. Писемнїи (вôльни ôтъ стемплѧ) поданьѧ о принѧтье належитъ надсилати въ часъ, такъ, щобы въ разѣ позволеньѧ на принѧтье, асентирȣнокъ и втѣленье аспиранта до чинно, слȣжбы могло настȣпити найпôзнѣйше зъ днѧ 1. Лютого 1869.

Пôзнѣйше надходѧчи подання аспирантôвъ ново встȣпаючихъ не бȣдȣтъ оуже въ тôмъ периодѣ ставлѧнѧ оувзглѧдняни.

До поданѧ треба долȣчити слѣдȣющій докȣмента:

а) Довôдъ вѣкȣ потребного до встȣпленьѧ до войска (маринарки военной §. 16 оуставы войсковой);

б) оувѣрительнене писемное сонзволенье отца или опѣкȣна аспиранта до встȣпленьѧ ꙗко охотникъ;

в) довôдъ що на аспирантѣ не тѧжитъ вина занедбанѧ обовѧзкȣ ставлѧнѧ сѧ;

г) довôдъ нравственной, и

ж) наȣковой здôбности.

Довôдъ до а) становитъ метрика хрещеньѧ (рожденьѧ), може однакошь быти непотребнымъ изъ стороны оученниковъ школъ, если ихъ вѣкъ естъ выраженый въ свѣдоцтвахъ школьныхъ.

Отъ залȣченьѧ того доводȣ изъ стороны належащихъ оуже до войска не можна быти оувôльненымъ, бо лиже сȣтъ на оурлопѣ, належитъ залȣчити цертификатъ оурлопȣ.

Довôдъ подъ б) естъ потребный изъ стороны малолѣтныхъ, если они еще не належатъ до армій, а довôдъ подъ в) только тогдѣ, если аспирантъ не належащый до армій естъ въ дрȣгой или выжшой клѧсѣ вѣкȣ; за той последний довôдъ слȣжитъ отъносное посвѣдченье изъ стороны власти политичной.

Доводомъ до г) естъ длѧ аспирантôвъ однорочной слȣжбы охотничой о власнымъ коштѣ выставлене политичною или полиційною властію мѣстцевою, потверженіе въ мысль §. 20. оуставы войсковой, оустȣпъ 2), ꙗко аспирантъ естъ нравственно оуспособленый до встȣпленьѧ до войска ꙗко охотникъ; длѧ аспирантôвъ слȣжбы на коштъ вспôльного бȣджетȣ военного, свѣдоцтво доброго подъ взглѧдомъ нравственнымъ захованѧ сѧ, выставлене длѧ оученниковъ черезъ діректора дотычного закладȣ наȣкового или черезъ предстоѧтелѧ дотычного собраньѧ професоровъ, длѧ всѣхъ иныхъ же аспирантôвъ черезъ власть политичнȣю или полиційнȣю знаходѧщȣ сѧ въ ихъ мѣстци пребываньѧ.

Изъ стороны аспирантôвъ зостающихъ въ чинной слȣжбѣ выстарчаютъ въ обохъ выпадкахъ вытѧги изъ книги каръ и евентȣально списы кондȣити, зъ которыхъ можна сȣдити о нравственной здôбности аспирантôвъ.

17. Довôдъ здôбности подъ взглѧдомъ наȣковымъ становлѧтъ:

А. Длѧ аспирантôвъ слȣжбы о власномъ коштѣ:

а) свѣдоцтво школьне съ оукôнченого послѣдного кȣрсȣ гимназіи выжшой или выжшой школы реальной или закладȣ наȣкового тымже рôчного (точка 27), если отримали принаймнѣй першȣ (добрȣ) клѧсȣ постȣпȣ, или

б) свѣдоцтво здôбности выдане черезъ комиссію єгзаминаційнȣю.

Б. Длѧ аспирантôвъ до слȣжбы на коштъ вспôльного бȣджетȣ военного:

а) свѣдоцтво вымѣнене въ попереднôмъ оустȣпѣ А. подъ а), если оудоводнѧютъ общый постȣпъ отличный, или если така обща клѧса не естъ давана, постȣпъ отличный въ головныхъ предметахъ, въ котримъ то слȣчаю належитъ такожъ залȣчити потверженье изъ стороны закладȣ наȣкового, що тй предметы, зъ котрыхъ аспирантъ отримавъ постȣпъ отличный, сȣтъ головними въ онымъ кȣрсѣ предметами.

б) свѣдоцтво доспилости, или

в) свѣдоцтво испитȣ общого отвȣтого съ резȣльтатомъ оуздольненѧ.

В. Длѧ медиковъ:

а) оурѧдовое потверженье изъ стороны декана дотычного собраньѧ професорôвъ, що аспирантъ зоставъ записаный ꙗко слȣшатель порѧдочный, на котрый рôкъ и на котрй предметы, и що такій истинно посѣщае, или

б) дипломъ докторскій.

Г. Длѧ ветеринарôвъ:

а) оурѧдовое потвержденье діректора дотичного закладȣ наȣкового, що аспирантъ естъ вписаный ꙗко слȣшатель порѧдочный, на котрый рôкъ, на котрй предметы и що на нихъ истинно посѣщае, или

б) дипломъ ветеринарскій.

Д. Длѧ фармацевтôвъ:

а) оурѧдове посвѣдченье дотичного декана, що аспирантъ естъ записаный ꙗко слȣшатель порѧдочный, на котрый рôкъ и що его истинно посѣщае, или

б) дипломъ на магистра фармаціи или доктора хеміи.

Въ выпадкахъ вымѣненыхъ въ точцѣ 12 оустȣпѣ 2. оуважанй бȣдȣтъ свѣдоцтва школьнїи оукôнченого послѣдного пôлрочьѧ, ꙗко доводы наȣкового оуздôльненьѧ, если свѣдоцтва тй потвержаютъ принаймнѣй першȣ (добрȣ) клѧсȣ постȣпȣ.

Доводы тй, ꙗкъ и вымѣненыи подъ Г. а) и Д. а) становлѧтъ заразомъ пôдставȣ до осȣженьѧ, ... аспирантъ подъ взглѧдомъ своего наȣкового оуздôльненьѧ квалификȣе сѧ или нѣтъ до слȣжбы на коштъ вспôльного бȣджетȣ военного. Въ томъ взглѧдѣ дипломи вымѣненй подъ Г. б) и Д. б) маютъ быти оуважанй ꙗко рôвни свѣдоцтвамъ доспилости, если аспирантъ хоче отбыти слȣжбȣ ꙗко практикантъ ветеринарій или фармацевта.

Изъ поводȣ незнаньѧ ꙗзыка нѣмецкого никто не може быти выключенымъ отъ однорочной слȣжбы охотничой.

18. Аспиранти до слȣжбы на коштъ вспôльного бȣджетȣ военного маютъ надто залȣчити свѣдоцтво оубожества, легализоване черезъ власть политичнȣю, до котрой принадлежатъ, а выставлене черезъ зверхнôсть громадскȣю на засадѣ предпріѧтого дохоженьѧ.

19. Въ бракȣ свѣдоцтвъ школьныхъ приточеныхъ въ точцѣ 17. подъ А. а) доставити належитъ потребный довôдъ выжшого образованьѧ черезъ зложенье особного испитȣ и предложенье свѣдоцтва дотычного (точка 17 А. б).

Длѧ отбыванѧ тыхъ испитôвъ оустановлена бȣде при командѣ каждой дивизіи войскъ въ мѣстци дисльокаціи тойже, комиссіѧ єгзаминаційнаѧ, тымчасово только на часъ пріймованьѧ на рôкъ 1869.

Комисіѧ така складае сѧ:

а) зъ шефа штабȣ енеральнаго дотычной дивизіи войскъ ꙗко предводителѧ;

б) зъ двохъ професорôвъ выжшихъ гимназіевъ или выжшихъ школъ реальныхъ;

в) съ двохъ офицерôвъ, котрй сȣтъ заразомъ оучителѧми въ школѣ при дотичной дивизіи войскъ.

Всѣ выжше вымѣненй члени сȣтъ оуправненй до голосованѧ.

На секретарѧ бȣде покликанымъ одинъ зъ нижшихъ офицерôвъ слȣжбовыхъ.

О вызначенье члена изъ станȣ цывильного маютъ команды енеральнїи (войсковїи) въ королевствахъ и краѧхъ репрезентованыхъ въ Радѣ державной просити дотичнȣю власть краевȣю, въ краѧхъ короны оугорской, королевско-оугорское Міністерство вѣроисповѣданій и просвѣщеньѧ.

Дни въ котрыхъ испити отбывати сѧ бȣдȣтъ, и годины роспочатьѧ бȣдȣтъ на часъ періодȣ прыймованѧ ажъ до днѧ 31. Сѣчнѧ 1869. зъ горы оустановленй и за посредствомъ политичной власти краевой оголошенй въ краевымъ вѣстникȣ оуставъ ꙗкъ и въ краевой газетѣ оурѧдовой.

20. Поданѧ о припȣщенье до того оустȣпȣ вносити належитъ до команды дивизіи войскъ, передъ которой комиссіею аспирантъ хоче пôддати сѧ испитови и залȣчити заразомъ оувѣрительнене черезъ политичнȣю или полиційнȣю власть мѣстцевȣю свѣдоцтво тотожности зъ списаньемъ особы и подписомъ наизвиска аспиранта.

Поданьѧ аспирантôвъ зостающихъ оуже въ чинной слȣжбѣ пересланй бȣдȣтъ ôтъ команды корпȣса до преложеной команды дивизіи войскъ.

Испитъ мае обнимати предметы въ такой ростѧглости, въ ꙗкой сȣтъ выкладанй въ двохъ послѣдныхъ кȣрсахъ выжшихъ гимназіевъ или выжшихъ школъ реалныхъ.

Испити тй маютъ сѧ отбывати по части оустно, по части писемно въ ꙗзыкȣ, въ котримъ аспирантъ найбѣглѣйше владае, абы комиссіѧ могла собѣ оутворити певный сȣдъ, чи аспирантъ посѣдае преписанȣ въ оуставѣ войсковой степень выобразованьѧ.

По скôнченю испитȣ, комиссіѧ розрѣшае бôльшостію голосôвъ, чи аспирантъ естъ оуздольненый чи неоуздольненый, въ первымъ слȣчаю потверженымъ бȣде аспирантови оуздольненье наȣковое до однорочной слȣжбы охотничой на его поданю, выдати сѧ емȣ мающе съ подписами всѣхъ членôвъ комиссіи; аспиранти неоуздольненыи бȣдȣтъ на рôкъ 1869. отсȣненй.

Противъ оухваламъ комиссіи єгзаминаційной не ма рекȣрсȣ.

21. До прыймованѧ охотникôвъ однорочныхъ обохъ категорій (точка 14. а) и в) до слȣжби ꙗко жолнѣри сȣтъ оуповажненй:

Полки пѣхоти линьевой,
Полкъ стрѣльцевъ тырольскихъ, имени Найѧснѣйшого Пана,
Батальоны стрѣльцôвъ польовыхъ,
Полки ѣзды,
Полки артылеріи,
Батальоны артылеріи крѣпостной,
Полки инжінѣріи,
Полкъ піонѣровъ, и
Корпȣсъ потѧгôвъ войсковыхъ, ꙗкъ и
Маринарка военнаѧ (точка 26.).

Розрѣшанье взглѧдомъ поданій о прынѧтье прислȣжае комендамъ обраныхъ корпȣсôвъ войскъ а взглѧдно Міністерствȣ войны длѧ цѣлой державы (точка 15. оустȣпъ 1. и 2.) ꙗкъ и корпȣсамъ войскъ (тамже оустȣпъ 4.).

Взглѧдомъ принѧтьѧ медикôвъ ветеринаровъ и фармацевтôвъ розрѣшае команда енеральна (войскова).

Пріймованье охотниковъ однорочныхъ обохъ категорый, естъ що до числа неограничене, только до корпȣса потѧгôвъ войсковыхъ не може быти принѧтымъ больше ꙗкъ 25 аспирантôвъ.

Охотники принѧтїи до слȣжби на коштъ вспôльного бȣджетȣ военного числѧтъ сѧ до приписаного станȣ выживленьѧ корпȣсȣ, въ котрого нижшихъ отдѣлахъ о сколко можно роздѣленй быти маютъ.

Придѣлѧнье или прыймованье охотникôвъ до кадрôвъ запасовыхъ не естъ дозволене.

22. Аспиранти ново встȣпаючи а маючи собѣ признане право однорочной слȣжбы чинной бȣдȣтъ по справдженью физичной здѣбности до обраного корпȣсȣ асентерованй, и если отволока слȣжбы чинной не настȣпае, втѧгненй зъ днѧ 1. Лютого 1869 до чинной слȣжбы.

Медики и фармацевти маютъ быти асентерованй до полка того окрȣга изполнѧючого, до которого принадлежатъ.

Аспиранти належащій оуже до слȣжбы въ войскȣ, бȣдȣчи на оурльопи, которымъ оулегченьѧ тй, що длѧ охотникôвъ однорочныхъ признанй зôстали, если корпȣсъ обраный не належитъ до иного рода орȣжьѧ, маютъ быти въ дотеперѣшнымъ корпȣсѣ зоставленй, а до выбраного на часъ слȣжбы чинной придѣленй, въ иныхъ слȣчаю они ꙗкъ и охотники переходѧчи изъ станȣ чинной слȣжби до иного корпȣса войскъ маютъ быти до обраного корпȣса войскъ перенесенй.

Если той послѣдный выпадокъ полꙋчный есть зъ змѣною мѣстцѧ гарнизонꙋ, тогдѣ охотникъ до слꙋжби о власнѣмъ коштѣ мае покривати выдатки подорожныи изъ власныхъ фꙋндꙋшевъ.

О признанью тимъ. котрі оуже слꙋжатъ. права до оулегченѧ длѧ охотниковъ єднорочныхъ, ıакъ и о вхоженью тихже до чинной слꙋжбы, мае быти дотычный корпꙋсъ. до которого такіи охотники належатъ. завѣдомленый а тойже мае оучинити о томъ потребнꙋ взмѣнкꙋ въ крꙋзѣ матрикꙋлѧрной.

Асентерованье охотника єднорочного настꙋпае зъ точнымъ наведенемъ того характерꙋ въ спискꙋ асентерꙋнковымъ, на правный часъ слꙋжби 12 а взглѧдно 10 лѣтъ.

Актъ асентерꙋнкꙋ мае быти ведлѧ обовѧзꙋючого доси припнсꙋ оудѣленый коменъдѣ приналежного окрꙋга оузꙋполнѧючого, а черезъ тꙋю дотычной власти политичной.

23. Охотники єднорочныи отбываючи дальше наꙋки, и предкладаючи доказы котрі тое потвержаютъ, могꙋтъ оузискати отволокꙋ вступленѧ до слꙋжбы. въ цѣли оукончемѧ стꙋдьевъ, але не на долше ıакъ до 25. рокꙋ житьѧ.

Охотники такіи бꙋдꙋтъ всейчасъ пꙋщеніи на оурлопъ ажъ до часꙋ вымѣненого въ цертификати оурлоповымъ и належатъ до категоріи сꙋщихъ на оурлопѣ ажъ до покликанѧ.

24. Если охотникъ єднорочный съ поводꙋ влꙋдꙋ физичного, который не позволѧе его здольности до слꙋжбы военной и здобности до иного ıакъ обраный рода орꙋжьѧ, до обраного корпꙋса войска принѧтимъ не зостане, може повторно оубѣгати сѧ о принѧтіе до корпꙋса войска того рода орꙋжьѧ, до которого посѣдае оуздолненіе.

Еслиже охотникъ зъ поводꙋ влꙋдꙋ физичного, который его чинитъ нездатнымъ до слꙋжбы военной въ обще, принѧтомъ не зоставъ, позостае емꙋ старати сѧ въ коменъдѣ енеральной или войсковой о повторнꙋ оглѧдини лѣкарскіи.

Коменда енеральнаѧ или войскова засѧгае отъ корпꙋса войскъ мнѣніе лѣкарѧ войскового взглѧдомъ охотника и заражае ведлѧ обстоѧтельствъ ставленье его передъ комисіею сꙋперарбитральною.

Если комиссіѧ оузнасть аспиранта за здатного до корпꙋса, до котрого зъ повыжшого поводꙋ зоставъ непринѧтый, тогдѣ бꙋде до дотычного корпꙋса асентерованымъ, еслиже бꙋде оузнаный за здобного иного рода орꙋжьѧ, тогдѣ коменда енеральна или войскова порꙋчитъ аспиранта, ведлѧ его выборꙋ, корпꙋсови войскъ дотычного рода орꙋжьѧ, до принѧтьѧ.

Въ выпадкахъ вымѣненыхъ въ дрꙋгимъ оустꙋпѣ не оудѣлѧютъ сѧ аспирантови писемніи отповѣди: мнѣніѧ лѣкарскіи однаковъ маютъ быти нотованіи въ корпꙋсѣ, котрый оудмавлѧе принѧтьѧ.

25. Если доказомъ оуздольненіѧ наꙋкового сꙋть свѣдоцтва заграничныхъ закладовъ наꙋковыхъ, поданье такое пересылае сѧ на теперъ изъ стороны корпꙋса до Міністерства войны длѧ цѣлой державы, щобы въ порозꙋмѣнью съ дотычнымъ Міністерствомъ вѣроисповѣданіѧ и просвѣщенѧ розрѣшило, если всѣ иныи оусловьѧ до вступленьѧ охотника могꙋтъ быти оуважаніи ıако совершенно дополненіи и если охотникъ при оглѧдинахъ тѣла попередно отбыти сѧ маючого зоставъ оузнаный за здатного до вступленьѧ.

26. Маринари изъ званьѧ. котрі желаютъ вступити до маринарки военной съ оулегченьемъ єднорочной чинной слꙋжбы долженъ поданѧ о принѧтье пересылати до адмиралѧтꙋ въ Полѧ.

Доказъ оуздольненьѧ наꙋкового становлѧтъ свѣдоцтва зъ оукоченой нижшей гимназіи или нижшой школи реальной ıакъ и свѣдоцтва зъ оукончемыхъ наꙋкъ въ краевой или заграничной школѣ кораблеплавной, если оудоводнѧтъ принайменѣй першꙋ клѧсꙋ постꙋпꙋ.

Оученики выжшихъ закладовъ техничныхъ, котрі хотѧтъ сѧ отдати бꙋдовництвꙋ кораблеплавномꙋ или технологіи корабельной бꙋдꙋтъ взглѧдомъ оулегченіѧ єднорочной слꙋжбы охотничой трактованіи такъ ıакъ маринари зъ званьѧ. если оукончили два кꙋрса въ такомъ закладѣ и свѣдоцтвами школьными выкажꙋтъ въ томъ взглѧдѣ принайменѣй першꙋ клѧсꙋ постꙋпꙋ.

Въ бракꙋ повыжшихъ свѣдоцтвъ школьныхъ дати належитъ доказъ отповѣдного образованьѧ черезъ зложенье особного оустꙋпꙋ и представленье дотычного свѣдоцтва.

До предпринѧтьѧ тихъ испитовъ оустановлѧе сѧ на часъ прыймованьѧ комисіѧ егзаминаційнаѧ въ академіи маринарки въ Фіꙋме.

Комисіѧ бꙋде сѧ складати:

а) зъ коменданта академіи маринарки или его заступника;
б) зъ професоровъ школи кораблеплавной;
в) зъ професора нижшой гимназіи или нижшой школи реальной;
г) зъ двохъ офицеровъ или гідрографовъ, котрі сꙋть заразомъ професорами академіи маринарки.

Въ прочемъ що сѧ тичитъ прыймованьѧ маринаровъ зъ званьѧ и ровно зъ ними трактованыхъ оучениковъ выжшихъ закладовъ техничныхъ ıакъ и аспирантовъ єднорочной слꙋжбы охотничой при полкꙋ пѣхоти маринарской, мае сѧ постꙋповати ведлѧ способꙋ преписаного взглѧдомъ прыймованѧ охотниковъ єднорочныхъ до сталого войска.

Изъ припꙋщеныхъ до єднорочной слꙋжби охотничой при маринарцѣ военной никто не есть обовѧзаный справлѧти собѣ одѣжь и выживленье.

27. Во взглѧдѣ оудоводненьѧ наꙋкового оуздольненьѧ аспирантовъ до єднорочной слꙋжбы охотничой заступаючи краевыи заклады наꙋковыи оуважаніи бꙋдꙋтъ ıако ровніи выжшимъ гимназіѧмъ и выжшимъ школамъ реальнымъ:

а) ц. к. академіѧ штꙋкъ красныхъ въ Вѣдню, академіѧ штꙋкъ красныхъ въ Празѣ, оутримована черезъ товариство патріотычне пріѧтели штꙋки, школа штꙋкъ красныхъ при ц. к. институтѣ техничнымъ въ Краковѣ и школа артистично-промысловаѧ въ Вѣдню.
б) ц. к. академіѧ горнича въ Льобенъ и Прибрамѣ, ц. к. академіѧ лѣсництва въ Маріѧ Брꙋннѣ, королевско-оугорскаѧ академіѧ горнича и лѣснича въ Шемницъ, заклады наꙋковыи рольничи въ Альтенбꙋргꙋ оугорскимъ, Дебречинѣ, Кештели, Теченъ-Либвардъ, въ Таборꙋ и Дꙋблѧнахъ, заклады наꙋковыи лѣсництва въ Вейссенбахеръ и Ейзенбергꙋ, ц. к. академіѧ торговельна въ Тріестѣ, потомъ академіи торговельніи въ Вѣдню и Празѣ и академіѧ длѧ торговлѣ и промыслꙋ въ Грацꙋ, ıакъ и
в) институтъ ветеринаріи войсковой въ Вѣдню, о сколько той есть закладомъ наꙋковымъ цивильнымъ и институтъ приражанѧ лѣкарствъ длѧ хꙋдобы въ Пештѣ.

28. Краевцѣ, котрі ведлѧ §. 20. оуставы войсковой желаютъ вступити доброволько до сталого войска или маринарки военной, маютъ предложити докази вымѣненіи въ точцѣ 16. того роспорѧженьѧ подъ а) и г), а евентꙋально также подъ б) и в) до г) въ такой способъ, ıакъ то есть постановлено длѧ охотниковъ єднорочныхъ до слꙋжбы о власномъ коштѣ.

Асентерованье такихъ охотниковъ може отъ теперъ заступити только за согласіемъ дотычного корпꙋса, до котрого охотникъ хоче быти вчѣленымъ. Ихъ обовѧзокъ слꙋжбы войсковой въ сталомъ войскꙋ или маринарцѣ военной оустановленый есть въ §. 4. оуставы войсковой разомъ на лѣтъ 12 а взглѧдно лѣтъ 10.

Однакожъ если дополнили своего обовѧзкꙋ слꙋжбы войсковой, могꙋтъ быти зобовѧзаніи только до трилѣтной слꙋжбы въ лѣніи.

Въ прочемъ взглѧдомъ асентерованьѧ тихъ охотниковъ сꙋществꙋющіи преписы позостаютъ ище на теперъ обовѧзꙋючими.

Заразомъ подае сѧ до вѣдомости на просьбꙋ ц. к. коменды енеральной во Львовѣ:

Стосовно до повыжшой точки 19 зарѧдженіи испити аспирантовъ єднорочной слꙋжбы охотничой отбывати сѧ бꙋдꙋтъ при XI. дивизіи войскъ въ Львовѣ и при XII. дивизіи войскъ въ Краковѣ днѧ 25. Сѣчнѧ, а еслибы того великій напливъ егзаминованыхъ требовалъ, днѧ 26. Сѣчнѧ 1869. о годинѣ 9. передъ полꙋднемъ.

Дотычніи поданьѧ о припꙋщенье до испитꙋ вносити належитъ найпознѣйше до 23. Сѣчнѧ 1869. до реченыхъ командъ дивизіи, о поданьѧ о принѧтье ıако охотниковъ єднорочныхъ, изъ взглѧдꙋ на точкꙋ 30 вспомненого роспорѧженьѧ окрꙋжного, съ залꙋченьемъ потребныхъ свѣдоцтвъ, найпознѣйше до 28. Сѣчнѧ 1869 до командъ войска или властей войсковыхъ, котрымъ прислꙋгꙋе право созвалѧньѧ на принѧтье вспомненыхъ охотниковъ.

Аспиранти, котрі сѧ спознѧтъ съ зголошеньемъ не бꙋдꙋтъ оувзглѧдненіи въ перьодѣ 1868—1869.

Изъ ц. к. Намѣстництва галиційского. — Львовъ 5. Сѣчнѧ 1869.

---

(77) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 16026. Ces. król. sąd obwodowy Tarnopolski niewiadomego z miejsca pobytu i życia Wojciecha Klos czyli Adalberta Kłos niniejszem uwiadamia, iż przeciw niemu Franciszek Felsztyński pozew o extabulacyę sumy 50 rub. z realności Nr. kons. 386 daw. 926 now. do tutejszego sądu pod dniem 29go grudnia 1868 l. 16026 wniósł, względem którego termin do ustnej rozprawy na 9. lutego 1869 godzinę 10tą rano wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego niewiadome jest, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Żywicki niebezpieczeństwem i na koszta pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu oznajmił, i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1868.

(86) **Edykt.** (3)

Nr. 21576. Ces. król. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Felicyę Łączkowską z miejsca pobytu niewiadomą, iż w jej sprawie pcto. 6000 złr. m. k. wniosła p. Stanisława Chwalibogowska pod dniem 19. grudnia 1868 l. 21808 do tutejszego sąda prośbę o wydanie funduszów depozytowych na rzecz masy ś. p. Mikołaja Macewicza złożonych, która to prośbę załatwiając c. k. sąd krajowy Krakowski na wydanie rzeczonych funduszów zezwolił, i c. k. urzędowi podatkowemu i zbiorowemu w Krakowie jako tutejszo-sądowemu depozytowi polecił, by takowe p. Stanisławie Chwalibogowskiej za odebraniem pokwitowania i ściągnieniem asygnacyi w dniu 31. stycznia 1869 wydał.

Celem doręczenia wyż wspomnionej asygnacyi p. Felicyi Łączkowskiej ustanowiono dla niej kuratorem p. adwokata Dra. Koreckiego, i temuż polecono, by swej pieczy powierzoną kurandkę według przepisów prawa zastępował.

Kraków, dnia 29. grudnia 1868.

(95) **Obwieszczenie konkursu.** (3)

Nr. 10547. Na mocy uchwały sejmowej z dnia 15. września 1868 Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozpisuje się konkurs na posady sześciu powiatowych inżynierow dla dróg krajowych, mianowicie:

a) na jednę posadę inżyniera o rocznej płacy 1300 złr. w. a. z zamieszkaniem w Krakowie;

b) dwie posady inżynierów po 1100 złr. w. a., nareszcie

c) trzy posady inżynierów po 1000 złr. w. a. płacy rocznej.

Oprócz pensyi pobierać będzie każdy inżynier powiatowy rocznie 350 złr. w. a. jako wynagrodzenie ryczałtowe za objazdki w sprawie dróg krajowych.

O miejscu zamieszkania inżynierów należących do kategoryi b) i c) orzeknie Wydział krajowy w nominacyi.

Kandydaci obowiązani dołączyć do podań dowody tak ogółowego jak i szczegółowego uzdatnienia, a mianowicie powinni wykazać ukończenie wyższych szkół technicznych i praktykę nabytą w za wodzie specyalnym. Prócz tego skreślić mają w podaniu życie i zajęcie dotychczasowe z oznaczeniem miejsca urodzenia, wieku, religii, stanu stosunków familijnych i t. d.

Wykażą się także znajomością języków, a w końcu nadmienią, czy nie zachodzi pokrewieństwo jakie między nimi a którymi z urzędników krajowych.

Uwagę panów kandydatów zwraca się w szczególe na to, że posady inżynierów powiatowych nie są posadami stałemi i nie nadają żadnego prawa do emerytury.

Podania opatrzone stęplem stosownym wnosić można do Wydziału krajowego bezpośrednio, lub też za pośrednictwem przełożonej władzy kandydata, wszelako tylko do 20. lutego r. b.

Z rady Wydziału krajowego królestw Galicyi i Lodomeryi i wielk. księztwa Krakowskiego.

We Lwowie dnia 7. stycznia 1869 r.

(76) **Edykt.** (3)

Nr. 60887. Ces. król. sąd krajowy Lwowski wzywa posiadacza książeczki galic. kasy oszczędności Nr. 8265 na imie Ludwika Würfel wystawionej, ażeby takową w przeciągu 6 miesięcy sądowi okazał, gdyż inaczej książeczka ta amortyzowaną będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 28. listopada 1868.

(96) **Edykt.** (3)

Nr. 1285. Ces. król. sąd krajowy zawiadamia niniejszem Zendera Flekera, że z powodu nieznajomego tegoż miejsca zamieszkania wystosowane dla niego uwiadomienie z dnia 3. października 1868 do L. 43644 w sprawie Zuzanny z Lerskich Gwiazdoń przeciw masie spadkowej Ozyasza Chaima dw. im. Fleker i Itty Goldy Czortkower pto. 437 złr. 30 kr. m. k. względem dozwolonej licytacyi połowy realności pod L. $153^{2}/_{4}$ we Lwowie — doręczone zostało p. adwokatowi Minasiewiczowi jako kuratorowi nieobecnych.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 11. stycznia 1869.

(97) Obwieszczenie. (2)

L. 4216. C. k. sąd powiatowy w Sanoku zarządził na żądanie komuny miasta Sanoka w sprawie przeciw p. Sewerynie Gniewoszowej celem zaspokojenia wierzytelności 1500 złr. m. k. czyli 1575 zł. w. a. z przynal. egzekucyjną sprzedaż realności pod Nr. 77 przy ulicy Rymanowskiej w Sanoku i realności pod Nr. 156 przy ulicy Pomisionarskiej, a to ze względu, że trzy termina do tej sprzedaży poprzód wyznaczone bez skutku ubiegły — na teraz w jednym tylko terminie. dnia 11. marca 1869 o godzinie 10tej rano w sądzie odbyć się mająca, na którymto dniu obie lub jedna tylko z tych realności, w miarę, jak tego zaspokojenie wierzytelności 1500 zł. m. k. czyli 1675 zł. w. a z przynal. wymagać będzie, nawet niżej ceny szacunkowej za cenę, przez którego z kupujących najwięcej ofiarowaną sprzedane zostaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa, a ta jest z realności pod Nr. 77 kwota 4277 zł. 7 kr. w. a., zaś z realności pod Nr. 156 kwota 5074 zł. 15 kr.

Wadyum wynosi 10% ceny wywoławczej, t. j. dla realności pod 77 kwotę 428 zł. w. a., zaś dla realności pod Nr. 156 kwotę 508 zł. w. a. i złożone być może także w obligacyach państwa austryackiego lub w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego, lub galic. banku hypotecznego wraz z dotyczącymi kuponami i talonami według ostatniego kursu.

Akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć można w sądzie.

O tem uwiadamia się wszystkich chęć kupienia mających, jako też obie strony, tudzież wierzycieli, hypotecznych p. Franciszka Sokołowskiego, kapitana wojsk, p. Brygidę Sokołowskę żonę jego z miejsca pobytu niewiadomych na ręce kuratora niżej wymienionego, skarb wojskowy na ręce c. k. prokuratoryi skarbowej we Lwowie, Abisza Kannera, kupca w Sanoku, Karola Görlica niewiadomego z miejsca pobytu przez kuratota niżej wymienionego, p. Joela Blumenfelda, p. Szola Ramera, p. Mali Schwarz w Sanoku; nareszcie wszystkich wierzycieli tabularnych dotąd niewiadomych, którzyby po dniu 11. października 1866 do tabuli weszli, lub którymby rezolucya sądowa przed terminem sprzedaży doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. Teofila Lewickiego c. k. notaryusza w Sanoku ustanowionego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sanok dnia 29. grudnia 1868.

(99) Edict. (1)

Nro. 2620. Vom k. k. Bezirksgerichte in Bolechów wird dem unbekannten Erben nach Ilko Furek vel Babuka mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe Michael Furek wider denselben und gegen Friedrich Schienbein wegen Ungiltigkeitserklärung zwischen Ilko Furek und Friedrich Schienbein am 14. September 1849 bezüglich des sub Nr. 131 gehörenden Gartens geschlossenen Kaufvertrage hiergerichts am 25. Juni 1868 Z. 2620 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebethen, worüber zur Verhandlung mit hiergerichtlichem Bescheid dtto. 10. Juli 1868 Z. 2620 die Tagfahrt auf den 15. Februar 1869 hiergerichts angeordnet wurde.

Da die belangten Erben nach Ilko Furek unbekannt sind, so hat das k. k. Bezirksgericht behufs deren Vertrettung und auf ihre Gefahr und Kosten den Michael Dokolassa aus Ruski Bolechów als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Bolechów, am 10. Juli 1868.

(105) Edict. (2)

Nro. 3027. Vom k. k. Bezirksgerichte in Storożynetz wird bekannt gemacht, daß im Monate Mai 1866 Anna Reus geborene Pinzer in Idzestie (Bukowina) ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben ist. Da diesem Gerichte unbekannt ist, welchen Personen auf die Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen einem Jahre von dem unten gesetzten Tage an gerechnet bei diesem Gerichte anzumelden, und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit jenen, die sich erbserklärt und ihre Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und eingeantwortet würde.

Storożynetz, am 9. December 1868.

(104) Concurs-Ausschreibung. (2)

Nro. 184-Pr. Im Bereiche des Staatsbaudienstes für Böhmen sind eine Oberingenieurs-Stelle erster Classe mit dem Jahresgehalte von Fünfzehnhundert Gulden, und eine Ingenieurs-Stelle erster Classe mit dem Gehalte von Eilfhundert Gulden öst. Währ. oder im Falle der Vorrückung gleiche Stellen zweiter Classe erledigt.

Die Bewerber um diese Posten haben ihre instruirten Gesuche bis zum 30. Jänner 1869 im Wege der vorgesetzten Behörde an das bömische k. k. Statthalterei-Präsidium zu richten.

K. k. Statthalterei-Präsidium.

Prag, am 6. Jänner 1869.

(98) Obwieszczenie. (2)

Nr. 135. W celu zabezpieczenia dostawy 200 cetnarów wiedeńskich łoju bydlęcego na rok 1869 rozpisuje się niniejszem licytacya za pośrednictwem ofert pisemnych.

Licytacya odbędzie się dnia 25. stycznia r. b. o godzinie 4tej po południu w kancelaryi zarządu żup. Zaprasza się więc pp. oferentów, ażeby oferty ułożone według przepisów ostęplowane marką 50 kr. i opatrzone w 10% wadyum ceny oferowanej najdalej po dzień 25go stycznia r. b. do godziny 12tej w południe w kancelaryi c. k. zarządu żup złożyli.

Bliższe warunki licytacyjne są do przejrzenia w c. k. zarządzie żup.

Od c. k. zarządu żup.

Wieliczka, dnia 12. stycznia 1869.

(103) Edykt. (2)

Nr. 67535. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie p. Katarzynie z Jaszowskich Morawskiej, Władysławowi Muiszkowi i Sewerynie Muiszek niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przeciw nim Leopold Fechner, Paulina Fechner, Izabela Kuźmin i Jozef Kawiecki o uznanie prawa do sumy 5000 złp. z pn., dawniej w stanie biernym sum 82.320 złp. i 53.000 złp. na dobrach Białykamień n. 6 on. zahypotekowanych dla Pawła Dobrowskiego zabezpieczonej, za nieistniejące i o wykreślenie prawa własności tej sumy dnia 7. lipca 1868 do l. 36373 wnieśli pozew, w skutek którego termin do ustnego postępowania na dzień 8. lutego 1869 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pozwanych jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla ich zastępstwa i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego p. Dr. Czemeryńskiego z zastępstwem adwokata krajowego p. Dr. Malego za kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór według ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującej przeprowadzony będzie.

Zaleca się więc niniejszym edyktem pozwanym, aby albo osobiście na tym terminie się zjawili, lub też potrzebne dowody ustanowionemu kuratorowi udzielili, albo nareszcie innego zastępcę sobie obrali i sądowi oznajmili, w ogóle wszelkie ku swej obronie potrzebne kroki uczynili, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie sami przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 31. grudnia 1868.

(107) Edict. (2)

Nr. 7289. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird der unbekannten Orts sich aufhaltenden Anastasia Bogucka mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe die Stadtcommune Brody wider dieselbe wider Johann Bogucki und Maria Bogucka auf Grund des Schuldscheins de dato Brody 5. März 1851 unterm 26. Mai 1868 z. Zahl 3887 eine Klage wegen Zahlung des Darleihensbetrages pr. 100 fl. 80 kr. öst. W. überreicht, welches dem für die abwesende auf ihre Kosten und Gefahr bestellten Curator Hrn. Advocaten Ornstein zugestellt wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 22. December 1868

(90) Edikt. (2)

Nr. 21425. Vom k. k. Kreisgerichte Stanislau wird bekannt gemacht, daß in das Register der Gesellschaftsfirmen eingetragen wurde, Marcus Friedmann und Bernhard Sternberg für den Brettsägebetrieb in Pacyków und Zagwozdź. Offene Gesellschaft seit dem 1. Jänner 1868. Die Firma wird von beiden Gesellschaftern collectiv mit seiner Unterschrift gezeichnet. Der Sitz der Gesellschaft ist in Pacyków.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislau, den 23. December 1868.

(91) Edict. (2)

Nr. 6522. Vom k. k. Bezirksgerichte in Kołomya wird im Nachhange zum hiergerichtlichen Bescheide vom 19. Mai 1862 Z. 1865 zur Einbringung der ersiegten Forderung pr. 50 fl. C. M. sammt 6% Zinsen vom 1. Juli 1853. dann des Betrages pr. 15 fl. und der Gerichtskosten pr. 5 fl. und 4 fl. öst. Währ, dann der gegenwärtigen Executionskosten pr. 22 fl. öst. W. und der gegenwärtig im gemäßigten Pauschalbetrage von 21 fl. 67 kr öst. W. zugesprochenen Executionskosten die executive Feilbietung der keinen Tabularkörper bildenden Realität dem Schuldner Franz Baumann gehörigen in Kołomea sub CNr. 577 Neu-Vorstadt liegenden Realität und des Nebengebäudes CNr. 203 nach den beigeschlossenen Licitationsbedingungen zu Gunsten des Einschreiters Adam Münich bewilligt, und zur Vornahme dieser Feilbietung ein neuer Termin auf den 4. (vierten) Februar 1869 um 10 Uhr Früh mit dem Beisatze bestimmt, daß diese Feilbietung an diesem Termin auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird.

Hievon werden beide Theile, dann die Supergläubiger, das Stadt-Gemeindeamt Kołomea und Hersch Hirsch und endlich alle übrigen an die Gewähr dieser Realität gelangenden Gläubiger zu Handen des für dieselben aufgestellten Curators Hrn. Advocaten Dr Resch in die Kenntniß gesetzt.

Vom k. k. Bezirksgericht.

Kołomea, am 24. October 1868

Doniesienia prywatne.

Die Presse berichtet über die großartige Dampf-Malzextractbrauerei und Malz-Gesundheits-Chocoladen-Fabrik des Hoflieferanten **Johann Hoff (Central-Depot in Wien) Kärntnerring Nr. 11)** nach Beschreibung der großartigen Hoff'schen Etablissements zur Herstellung des Malzextractes u. s. w., dessen Erzeugnisse die fürstlichen Tafeln aller Länder zieren und der wankenden Gesundheit eine ausgezeichnete Stütze bieten, Folgendes: „Neben dieser neuerrichteten Malzmühle erhebt sich eine mit allen technischen Erfindungen der Neuzeit ausgerüstete, sehr sauber und luxuriös ausgestattete Malz-Chocoladen-Fabrik, die durch eine große Dampfmaschine in Betrieb gesetzt, die wohlthuenden Dämpfe der angrenzenden Malzextract-Brauerei aufnimmt. Ausgesuchtester Cacao, feinster Zucker, vorzüglichste Malz- und Heilkräuter-Extracte werden zu einer wohlerwogener, für Heilzweck genau berechneten und geprüften Composition gebracht, und während die Hoff'sche Malzgesundheits-Chocolade alle italienischen, französischen und englischen Chocoladen an Feinheit und Annehmlichkeit im Geschmack übertrifft, (ganz in derselben Weise, wie das Hoff'sche Malzextract die englischen Biere: Porter, Ale, beiweitem überfliegelt hat, weil es nicht blos viel schmackhafter, sondern ein Getränk ist), so ist sie in der ihr von Tausenden von Aerzten zugestandenen heilenden Wirksamkeit ganz unerreichbar Herr Dr. Nelaton in Paris empfahl Sr. kaiserl. Hoheit dem Prinzen Pierre Napoleon Bonaparte den Gebrauch der stärkenden Hoff'schen Malzfabricate. Die Krankenheilanstalten und Militär-Lazarete in Paris haben sie als wirksamste Diätmittel in allgemeinen Gebrauch genommen. Auch am k. k. Hofe zu Wien ist die stärkende Kraft und der liebliche Geschmack der gedachten Malzerzeugnisse wohl bekannt.

Seine Excellenz FML. Freiherr v. Gablenz, Gouverneur etc. erklärte, er habe sich persönlich von der außerordentlichen Heilwirkung der Hoff'schen Malzfabricate überzeugt. Eben so rühmten die preußischen Minister, Ihre Exzellenzen Graf v. Bismark, Herr von der Heydt, den ausgezeichneten sanitärischen Werth derselben. Eine ganze Reihe von Fürsten, Prinzen und Prinzessinen beehren der oft preisgekrönten Fabricaten mit ihrer dauernden hohen Kundschaft.

Wenn wir unter solchen Umständen uns über die Bedeutsamkeit des gedachten Etablissements eingehend aussprechen, so geschieht es, weil Alles, was das Interesse des industriellen Europa's rege macht, von uns nicht unberührt bleiben darf.

Das Hoff'sche Malzextract (von der k. k. Feldspitäler-Direction des 9. Armeecorps während des Krieges als vorzüglichster Nährmittel der erkrankten, hinfälligen Soldaten anerkannt und in einem officiellen Berichte für das ausgezeichnetste Nahrungsmittel erklärt) ist vieltausendfältig gegen chronischen Husten mit erfreulichstem Erfolge angewendet worden. Die von Aerzten als bester Ersatz des (in mancher Krankheiten verbotenen Caffee's ausgesprochene Malzgesundheits-Chocolade wird von vielen Fürsten auf's Höchste bevorzugt, ist ein Lieblingsgetränk des königl. preussischen Hofes und nicht minder am hiesigen kaiserlichen Hofe beliebt. — Der Käufer achte auf den Namenszug Johann Hoff, da zu viele Nachahmer sind. — Preise: eine Probeflasche Malzextract in Wien 56 kr. (6 Flaschen 3 fl., von 12 ab frei in's Haus); 1 Pfund Malzgesundheits-Chocolade Nr. 1: 2 fl. 40 kr., Nr. 2: 1 fl. 60 kr. (Bei 5 Pfund ½ Pfund Rabatt) etc. Das Depot in Lemberg bei P. Mikolasch.

Sigm. Rucker.
A. Berliner.
Markiewicz & Wojczyński.
J. F. Stein's Wittwe.

(2972—4)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.